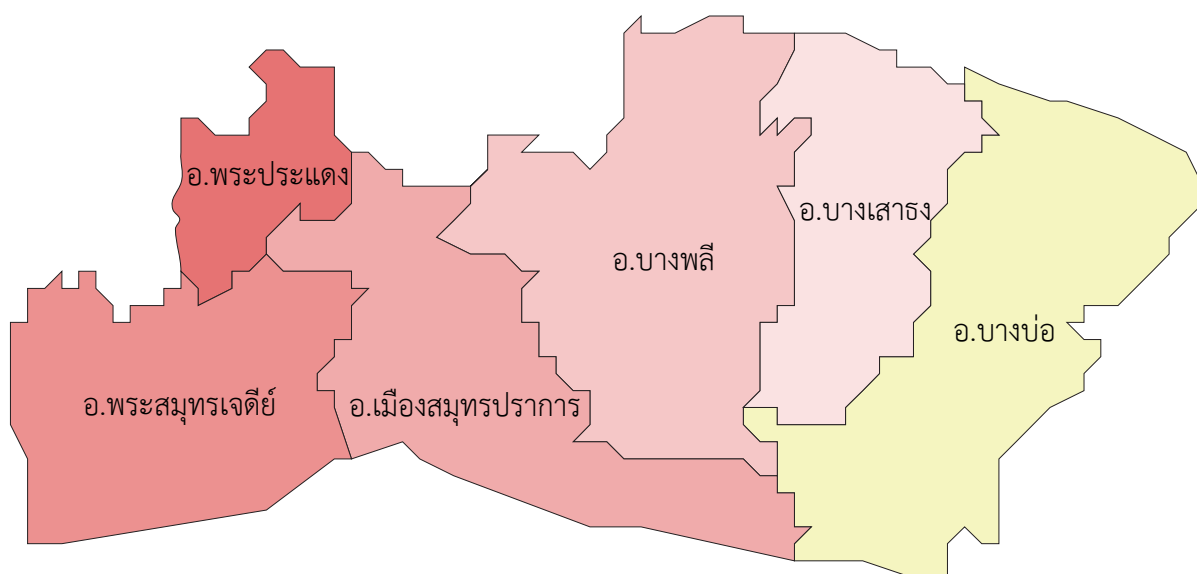

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดสมุทรปราการ

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดสมุทรปราการ ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพเพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียน โดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 28 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 13 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 15 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณสุขปลอดภัยให้เพียงพอเท่าเทียมและทั่วถึง โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 43 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 31 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 12 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมระบบ Logistics สู่ประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาการบริหารจัดการ และปรับปรุงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การขนส่งและการกระจายสินค้า (Logistics)” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 30 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 16 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 14 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า การบริการ และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักและประทับใจของนักท่องเที่ยว โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 40 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 25 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 15 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการพัฒนาาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและความมั่นคง โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ยาเสพติด” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 42 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 17 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 25 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิวานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	21
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	25
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะ แนวทางการดำเนินงาน	31
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	37
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	48
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	59
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	69
3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	81
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสภาพภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	95
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	100
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	25
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	95
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	96
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	97
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	98
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	99

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2550 - 2554	6
ตารางที่ 2 : สถิติการใช้ที่ดินในภาคการเกษตร ในปี พ.ศ. 2552 - 2554	8
ตารางที่ 3 : ข้อมูลพื้นที่และครัวเรือนเกษตรกร ปีเพาะปลูก 2554/55	8
ตารางที่ 4 : จำนวนครัวเรือนและพื้นที่การเพาะปลูกข้าวและพืชตามปีเพาะปลูก 2554/55	9
ตารางที่ 5 : จำนวนครัวเรือนและพื้นที่การเพาะปลูกผักและไม้ดอกไม้ประดับ ปีเพาะปลูก 2554/55	9
ตารางที่ 6 : จำนวนครัวเรือนและพื้นที่การเพาะปลูกไม้ผล ปีเพาะปลูก 2554/55	10
ตารางที่ 7 : จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และพื้นที่เลี้ยง ปี พ.ศ. 2555	11
ตารางที่ 8 : จำนวนครัวเรือนและจำนวนสัตว์ใหญ่ ปี พ.ศ. 2555	11
ตารางที่ 9 : จำนวนครัวเรือนและจำนวนสัตว์ปีก ปี พ.ศ. 2555	12
ตารางที่ 10 : ข้อมูลพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ปี พ.ศ. 2555	12
ตารางที่ 11 : ข้อมูลพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง (กุ้ง) ปี พ.ศ. 2555	13
ตารางที่ 12 : ข้อมูลพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง (หอย ปู ปลา) ปี พ.ศ. 2555	13
ตารางที่ 13 : ข้อมูลจำนวนโรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ	14
ตารางที่ 14 : ข้อมูลประชากรแยกตามอำเภอ พ.ศ. 2556	16
ตารางที่ 15 : จำนวนโรงเรียน/สถานศึกษา และจำนวนนักเรียน/นักศึกษา ในปี พ.ศ. 2555 - 2556	17
ตารางที่ 16 : ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรปราการในปี พ.ศ. 2551 – 2553	21
ตารางที่ 17 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	27
ตารางที่ 18 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	29
ตารางที่ 19 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	30
ตารางที่ 20 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	37
ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”	39
ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”	45
ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”	45
ตารางที่ 24 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	48
ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”	50
ตารางที่ 26 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”	57
ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”	57
ตารางที่ 28 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า (logistics)”	61
ตารางที่ 30 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า (logistics)”	67
ตารางที่ 31 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและการกระจายสินค้า (Logistics)”	67
ตารางที่ 32 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	69
ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”	71
ตารางที่ 34 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”	79
ตารางที่ 35 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”	79
ตารางที่ 36 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	81
ตารางที่ 37 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด”	83
ตารางที่ 38 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”	92
ตารางที่ 39 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”	92
ตารางที่ 40 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	104

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นการรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการจัดเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการจัดเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการจัดเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียนการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการ ที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือ ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงาน ของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงาน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน ของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตาม เป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดสมุทรปราการ ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดสมุทรปราการฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของพื้นที่ศึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาตอนปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยาและเหนืออ่าวไทย มีเนื้อที่ประมาณ 1,004 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 627,557 ไร่

จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง อำเภอบางพลี อำเภอพระสมุทรเจดีย์ อำเภอบางบ่อ และอำเภอบางเสาธง มี 50 ตำบล 394 หมู่บ้าน โดยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล จำนวน 18 แห่ง (1 เทศบาลนคร 4 เทศบาลเมือง และ 13 เทศบาลตำบล) และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 30 แห่ง

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัด เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านและแบ่งพื้นที่ออกเป็นด้านตะวันตกและด้านตะวันออก และมีลำคลองรวม 95 สาย โดยเป็นคลองชลประทาน 14 สาย และคลองธรรมชาติ 81 สาย ทั้งนี้ สามารถแบ่งพื้นที่ในจังหวัดสมุทรปราการได้เป็น 3 ส่วน คือ บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งสองฝั่ง ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มทั้งหมด บริเวณตอนใต้ใกล้ชายฝั่งทะเล และบริเวณที่ราบกว้างใหญ่ทางตอนเหนือและทางตะวันออก ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มติดต่อกัน

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดสมุทรปราการ มีฐานเศรษฐกิจส่วนใหญ่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมและภาคพาณิชย์กรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ อุปกรณ์เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์โลหะ เคมีภัณฑ์ พลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์ อาหารแปรรูป การขนส่งสินค้าและบริการ (Logistics) และธุรกิจค้าขายของภาคเอกชน จากแผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี ฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2557- 2561) กำหนดเป้าประสงค์รวมไว้คือ การขยายตัวทางเศรษฐกิจเจริญเติบโตแบบต่อเนื่อง โดยมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี (GPP : Growth Rate 20% per 4 years) และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

ในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดสมุทรปราการมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP : Gross Provincial Product) เท่ากับ 603,423บาท/ปี และมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 23.07 ซึ่งจัดเป็นอันดับที่ 5 ของประเทศ รองจากจังหวัดระยอง สมุทรสาคร ชลบุรี และกรุงเทพมหานคร และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อคน (GPP per capita) เท่ากับ 454,079 บาท ซึ่งมีมูลค่าสูงเป็นอันดับ 4 ของประเทศ

รายได้หลักของจังหวัดสมุทรปราการ มาจากภาคอุตสาหกรรม (การผลิต) ซึ่งเป็นสาขาที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสูงสุดเท่ากับ 600,436 ล้านบาท หรือร้อยละ 47.94 รองลงมา ได้แก่ ภาคการขนส่ง/คมนาคม และสถานที่เก็บสินค้า (Logistics) คิดเป็นร้อยละ 21.53 ภาคการค้าส่งค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 14.31 สำหรับภาคเกษตรกรรมมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เท่ากับ 2,987 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.50 ของผลิตภัณฑ์จังหวัด และจากข้อมูลรายได้ของจังหวัดฯ ตั้งแต่ปี 2549-2554 พบว่า จังหวัดสมุทรปราการมีแนวโน้มรายได้จากภาคเกษตรกรรมที่ลดลง ในขณะที่มีแนวโน้มรายได้นอกภาคเกษตรกรรมที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสมุทรปราการในปี พ.ศ. 2550 - 2554

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	อัตราขยายตัว	สัดส่วน (ร้อยละ) ต่อ GPP
ภาคเกษตรกรรม	2,922	2,566	3,019	2,836	2,987	5.32	0.50
1. เกษตรกรรมการล่าสัตว์และการป่าไม้	569	712	708	692	775	11.95	0.13
2. การประมง	2,353	1,854	2,311	2,144	2,212	3.18	0.37
นอกภาคเกษตรกรรม	567,342	586,075	533,829	657,856	600,436	-8.73	99.50
3. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	7	7	6	6	6	-8.82	0.00
4. อุตสาหกรรม (การผลิต)	273,038	290,343	247,921	341,333	289,266	-15.25	47.94
5. การไฟฟ้า ก๊าซและการประปา	12,320	11,904	12,033	13,795	12,812	-7.13	2.12
6. การก่อสร้าง	11,302	9,144	8,012	9,075	7,185	-20.82	1.19
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	72,420	78,016	71,743	85,120	86,338	1.43	14.31
8. โรงแรม และภัตตาคาร	5,582	5,770	5,921	6,705	6,978	4.08	1.16
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	138,546	124,551	124,135	131,933	129,938	-1.51	21.53
10. ตัวกลางทางการเงิน	12,003	13,173	12,908	12,905	14,663	13.62	2.43
11.บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการธุรกิจ	26,250	32,234	29,422	35,023	30,975	-11.56	5.13

ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสมุทรปราการในปี พ.ศ. 2550 – 2554 (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	อัตรา ขยายตัว	สัดส่วน (ร้อยละ) ต่อ GPP
12. การบริการราชการ และ การป้องกันประเทศฯ	4,422	8,819	9,298	9,154	9,466	3.41	1.57
13. การศึกษา	3,588	3,761	3,993	4,057	3,614	-10.94	0.60
14. การบริการด้านสุขภาพ แรงงาน และสังคมสงเคราะห์	4,880	4,903	5,322	5,460	5,650	3.47	0.94
15. การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	3,194	3,227	2,786	3,088	3,282	6.31	0.54
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วน บุคคล	131	225	330	202	264	30.56	0.04
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	570,605	588,641	536,848	660,692	603,423	-8.67	-
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (บาท)	449,245	457,450	413,568	500,614	454,079	-9.30	-
ประชากร (1,000 คน)	1,270	1,287	1,298	1,320	1,329	0.68	-

ที่มา : ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด พ.ศ. 2546 - 2554 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ, สิงหาคม พ.ศ. 2555 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561),
ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 16)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดสมุทรปราการ มีพื้นที่ทำการเกษตรลดน้อยลง เนื่องจาก
มีการพัฒนาเมือง การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ความเจริญของการคมนาคม ประกอบกับราคา
ที่ดินซึ่งมีราคาสูงขึ้น ทำให้เกษตรกรที่เคยเป็นเจ้าของที่ดินและประสบปัญหาในการทำการเกษตร
ตัดสินใจขายที่ดินให้กับนายทุน

ในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดสมุทรปราการ มีเนื้อที่ทั้งหมด 627,558 ไร่
ประกอบไปด้วยเนื้อที่ป่าไม้ 6,995 ไร่ เนื้อที่ถือครองทางการเกษตร 223,541 ไร่ และเนื้อที่นอก
การเกษตร 397,022 ไร่ รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : สถิติการใช้ที่ดินในภาคการเกษตร ในปี พ.ศ. 2552 – 2554

(หน่วย : ไร่)

ประเภทเนื้อที่	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554P
เนื้อที่ทั้งหมด	627,558	627,558	627,558
เนื้อที่ป่าไม้	6,995	6,995	6,995
เนื้อที่ถือครองทางการเกษตร	223,734	223,155	223,541
ที่อยู่อาศัย	10,752	10,808	11,294
ที่นา	31,631	31,431	31,117
ที่พืชไร่	-	-	-
ที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น	13,978	14,018	14,261
ที่สวนผักและไม้ดอก	284	286	434
ที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	333	334	331
ที่รกร้าง	784	776	769
เนื้อที่ทำการเกษตรอื่นๆ	165,971	165,501	165,336
เนื้อที่นอกการเกษตร	396,829	397,408	397,022

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 ตารางที่ 9 หน้า 18)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดสมุทรปราการ มีครัวเรือนเกษตรกร จำนวน 8,110 ครัวเรือน โดยอำเภอบางบ่อ อำเภอบางเสาธง อำเภอบางพลี และ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ เป็นพื้นที่ที่มีครัวเรือนเกษตรกรและมีบทบาทการเกษตรมากที่สุด ตามลำดับ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : ข้อมูลพื้นที่และครัวเรือนเกษตรกร ปีเพาะปลูก 2554/55

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	ครัวเรือนเกษตรกร (ครัวเรือน)
เมืองสมุทรปราการ	119,098	14,696	579
บางบ่อ	153,130	69,810	2,738
บางพลี	152,430	31,313	1,470
พระประแดง	45,855	2,794	797
พระสมุทรเจดีย์	75,236	24,004	1,024
บางเสาธง	81,808	38,718	1,562
รวม	627,557	181,335	8,170

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ มกราคม 2555 ปีเพาะปลูก 2554/55 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 16)

จังหวัดสมุทรปราการ มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ข้าว ไม้ผลต่างๆ เช่น มะม่วง มะพร้าว ถั่วลิสง ฯลฯ รวมถึงพืชผักที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร เช่น ข่า ตะไคร้ ผักกระเฉด เป็นต้น โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมดังนี้

- ข้าว จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ในการเพาะปลูกข้าวรวม 37,367 ไร่ โดยมีการปลูกข้าวเพียง 3 อำเภอ คือ อำเภอบางบ่อ อำเภอบางเสาธง และอำเภอบางพลี

ตารางที่ 4 : จำนวนครัวเรือนและพื้นที่การเพาะปลูกข้าวและพืชตามปีเพาะปลูก 2554/55

อำเภอ	จำนวนครัวเรือนและพื้นที่การเพาะปลูกพืช							
	ข้าว		ไม้ผล		ไม้ดอกไม้ประดับ		พืชผัก	
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่
อ.เมืองสมุทรปราการ	-	-	366	241	-	-	-	-
อ.บางบ่อ	1,091	31,430	2,398	5,600	-	-	1,890	2,277
อ.บางพลี	8	300	2,129	4,290	-	-	180	484
อ.พระประแดง	-	-	1,824	1,491	266	355	-	-
อ.พระสมุทรเจดีย์	-	-	275	564	-	-	-	-
อ.บางเสาธง	243	5,637	2,233	5,359	-	-	421	1,828
รวม	1,342	37,367	9,225	17,545	266	355	2,491	4,589

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ ณ มกราคม 2555 ปีเพาะปลูก (อ้างถึงใน แผนพัฒนา จังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 16)

- พืชผัก จังหวัดสมุทรปราการมีพืชผักเศรษฐกิจหลัก คือ ข้าว ตะไคร้ และผักกระเฉด โดยมีพื้นที่เพาะปลูกรวม 4,589 ไร่ โดยมีการปลูกข้าวมากที่สุดที่อำเภอบางบ่อ 1,764 ไร่ มีการปลูกตะไคร้มากที่สุดที่อำเภอบางเสาธง 538 ไร่ และมีการปลูกผักกระเฉดมากที่สุดที่อำเภอบางเสาธง 732 ไร่ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : จำนวนครัวเรือนและพื้นที่การเพาะปลูกผักและไม้ดอกไม้ประดับ ปีเพาะปลูก 2554/55

อำเภอ	พื้นที่ปลูกผัก						ไม้ดอกไม้ประดับ	
	ผักกระเฉด		ข่า		ตะไคร้			
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่
อ.เมือง	-	-	-	-	-	-	-	-
อ.บางบ่อ	-	-	1,333	1,764	557	513	-	-
อ.บางพลี	137	455	23	18	20	11	-	-
อ.พระประแดง	-	-	-	-	-	-	266	355
อ.พระสมุทรเจดีย์	-	-	-	-	-	-	-	-
อ.บางเสาธง	67	732	199	558	155	538	-	-
รวม	204	1,187	1,555	2,340	732	1,062	266	355

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ ณ มกราคม 2555 ปีเพาะปลูก 2554/55 (อ้างถึงใน แผนพัฒนา จังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 19)

- มะม่วงสมุทรปราการ มีการปลูกมะม่วงพันธุ์ต่างๆ เช่น น้ำดอกไม้เขียว เสวย อกร่อง ฯลฯ มีพื้นที่เพาะปลูกรวม 11,243 ไร่ โดยอำเภอบางบ่อมีพื้นที่ในการเพาะปลูกมะม่วงมากที่สุด รองลงมาที่อำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง ตามลำดับ

- มะพร้าว มีการปลูกมะพร้าวอ่อนและมะพร้าวแก่ มีพื้นที่เพาะปลูกรวม 4,154 ไร่ โดยอำเภอบางบ่อมีพื้นที่ในการเพาะปลูกมะพร้าวมากที่สุด เท่ากับ 1,737 ไร่ รองลงมาคือ อำเภอบางเสาธงเท่ากับ 1,116 ไร่

- กล้ายว เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกกล्यान้าว่า และกล้ายหอม มีพื้นที่เพาะปลูกรวมของกล्यान้าว่า 1,618 ไร่ และพื้นที่เพาะปลูกรวมของกล้ายหอม 416 ไร่ โดยอำเภอบางเสาธง มีพื้นที่ในการเพาะปลูกกล्यान้าว่าและกล้ายหอมมากที่สุด คือ มีพื้นที่เพาะปลูก รวม 1,337 ไร่

ตารางที่ 6 : จำนวนครัวเรือนและพื้นที่การเพาะปลูกไม้ผล ปีเพาะปลูก 2554/55

อำเภอ	จำนวนรายและพื้นที่การเพาะปลูกไม้ผล									
	มะม่วง		กล्यान้าว่า		กล้ายหอม		มะพร้าว		มะนาว	
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่
อ.เมือง	178	121	144	90	-	-	44	30	-	-
อ.บางบ่อ	1,706	3,863	-	-	-	-	692	1,737	-	-
อ.บางพลี	1,137	3,800	581	207	-	-	410	279	1	4
อ.พระประแดง	624	482	443	196	98	77	445	629	214	107
อ.พระสมุทรเจดีย์	138	71	94	127	-	-	38	363	5	3
อ.บางเสาธง	975	2,906	550	998	195	339	513	1,116	-	-
รวม	4,758	11,243	1,812	1,618	293	416	2,142	4,154	220	114

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ ณ มกราคม 2555 ปีเพาะปลูก 2554/55 (อ้างอิงใน แผนพัฒนา จังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 19)
หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ด้านประมง จังหวัดสมุทรปราการ มีพื้นที่เหมาะสมต่อการทำประมงน้ำจืด โดยเกษตรกรมักขุดบ่อดินเลี้ยงปลาที่สำคัญต่างๆ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่บางส่วนติดทะเล เช่น อำเภอเมืองฯ อำเภอบางบ่อ และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จึงเหมาะแก่การทำประมงชายฝั่ง เช่น การเลี้ยงหอย ปูทะเล กุ้งทะเล เป็นต้น

- การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ปลาน้ำจืดที่นิยมเลี้ยงได้แก่ ปลาเบญจพรรณ และปลาสลิด โดยเฉพาะปลาเบญจพรรณจะเลี้ยงทุกอำเภอ มีพื้นที่รวม 49,563.21 ไร่ เลี้ยงมากที่สุดที่อำเภอบางบ่อ 21,233.75 ไร่ อำเภอบางเสาธง 17,965.50 ไร่ และอำเภอบางพลี 8,622.70 ไร่ ตามลำดับ สำหรับปลาสลิด นิยมเลี้ยงใน 4 อำเภอ มีพื้นที่รวม 25,388.25 ไร่ เลี้ยงมากที่สุดอำเภอบางพลี 11,148.70 ไร่ รองลงมาคือ อำเภอบางบ่อ 9,338.50 ไร่

ด้านปศุสัตว์ จังหวัดสมุทรปราการมีแนวโน้มปริมาณการเลี้ยงสัตว์ลดลง เนื่องจากสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์ อย่างไรก็ตาม การเลี้ยงสัตว์ในปัจจุบันส่วนใหญ่ เป็นการเลี้ยงสัตว์เล็ก

จังหวัดสมุทรปราการ มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์จำนวน 18,947 ครัวเรือน โดยมีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์สูงสุดในอำเภอพระประแดง เท่ากับ 4,429 ครัวเรือน และมีพื้นที่ ทุ่งหญ้าสาธารณะรวม 31 ไร่ ในอำเภอบางพลี รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 7

ตารางที่ 7 : จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และพื้นที่เลี้ยง ปี พ.ศ. 2555

อำเภอ	เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ (ครัวเรือน)	พื้นที่ทุ่งหญ้าสาธารณะ (ไร่)
เมืองสมุทรปราการ	2,999	-
บางบ่อ	1,592	-
บางพลี	3,561	31
พระประแดง	4,429	-
พระสมุทรเจดีย์	3,251	-
บางเสาธง	3,115	-
รวม	18,947	31

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ วันที่ 19 กรกฎาคม 2555 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 21)
หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดสมุทรปราการ มีปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อรวม 613 ตัว แพะเนื้อ/แพะนมรวม 406 ตัว โดยนิยมเลี้ยงสูงที่สุดในอำเภอบางพลี และมีปริมาณการเลี้ยงแกะรวม 24 ตัว ซึ่งมีการเลี้ยงเฉพาะในอำเภอบางเสาธง รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 8

ตารางที่ 8 : จำนวนครัวเรือนและจำนวนสัตว์ใหญ่ ปี พ.ศ. 2555

อำเภอ	โคเนื้อ		แพะเนื้อ/แพะนม		แกะ	
	จำนวน (ตัว)	ครัวเรือน	จำนวน (ตัว)	ครัวเรือน	จำนวน (ตัว)	ครัวเรือน
เมือง	21	3	41	3	-	-
บางบ่อ	141	9	40	4	-	-
บางพลี	298	19	147	9	-	-
พระประแดง	20	4	113	7	-	-
พระสมุทรเจดีย์	-	-	-	-	-	-
บางเสาธง	133	4	65	4	24	2
รวม	613	39	406	27	24	2

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ 10 สิงหาคม 2555 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 21)
หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ปี พ.ศ. 2555 จังหวัดสมุทรปราการ มีปริมาณการเลี้ยงไก่รวม 57,617 ตัว เป็ดรวม 31,718 ตัว ห่านรวม 5,594 ตัว สัตว์ปีกสวยงาม 6,953 ตัว และสัตว์ปีกอื่นๆ รวม 3,533 ตัว รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 9

ตารางที่ 9 : จำนวนครวเรือนและจำนวนสัตว์ปีก ปี พ.ศ. 2555

อำเภอ	ไก่		เป็ด		ห่าน		สัตว์ปีกสวยงาม		สัตว์ปีกอื่นๆ	
	จำนวน (ตัว)	ครวเรือน	จำนวน (ตัว)	ครวเรือน	จำนวน (ตัว)	ครวเรือน	จำนวน (ตัว)	ครวเรือน	จำนวน (ตัว)	ครวเรือน
เมือง	16,114	967	10,717	66	8	3	2,102	224	2,260	155
บางบ่อ	8,502	238	16,495	40	5,507	6	319	71	151	2
บางพลี	8,033	527	1,535	70	21	5	1,191	226	185	24
พระประแดง	8,060	537	1,132	74	22	8	2,271	366	657	128
พระสมุทรเจดีย์	13,184	257	736	48	5	1	385	60	272	36
บางเสาธง	3,724	318	1,103	46	31	6	685	187	8	4
รวม	57,617	2,844	31,718	344	5,594	29	6,953	1,134	3,533	349

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ วันที่ 19 กรกฎาคม 2555 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 21)

ตารางที่ 10 : ข้อมูลพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ปี พ.ศ. 2555

อำเภอ	ปลาสด		ปลาเบญจพรรณ	
	จำนวน (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)	จำนวน (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)
อ.เมือง	174	3,806.75	93	1,696.26
อ.บางบ่อ	356	9,338.50	1,224	21,233.75
อ.บางพลี	403	11,148.70	490	8,622.70
อ.พระประแดง	-	-	1	6
อ.พระสมุทรเจดีย์	-	-	5	39
อ.บางเสาธง	49	1,094.30	886	17,965.50
รวม	982	25,388.25	2,699	49,563.21

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ 10 สิงหาคม 2555 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 20)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

- การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กุ้งเป็นสัตว์น้ำที่นิยมเลี้ยงบริเวณพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล โดยกุ้งกุลาดำ เลี้ยงที่อำเภอพระสมุทรเจดีย์มากที่สุด 24,262.50 ไร่ รองลงมาคือ อำเภอเมือง 34 ไร่ สำหรับกุ้งขาวแวนนาไม มีพื้นที่เลี้ยงที่อำเภอบางบ่อมากที่สุด 4,634.30 ไร่ รองลงมาที่อำเภอพระสมุทรเจดีย์ 897.30 ไร่ ส่วนกุ้งแชบ๊วย เลี้ยงที่อำเภอบางบ่อ 169 ไร่ รองลงมาอำเภอพระสมุทรเจดีย์ 150 ไร่

ตารางที่ 11 : ข้อมูลพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง (กุ้ง) ปี พ.ศ. 2555

อำเภอ	ชนิดของกุ้ง					
	กุ้งขาวแวนนาไม		กุ้งกุลาดำ		กุ้งแชบ๊วย	
	จำนวน (ราย)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ราย)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ราย)	จำนวน (ไร่)
เมืองฯ	18	173	3	34	-	-
บางป่อ	555	4,634.30	3	10	2	169
บางพลี	91	841.50	1	13	-	-
พระประแดง	1	14	-	-	-	-
พระสมุทรเจดีย์	49	897.30	993	24,262.50	4	150
บางเสาธง	77	590.50	-	-	-	-
รวม	794	7,150.60	1,000	24,319.50	6	319

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ 10 สิงหาคม 2555 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 20)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

จังหวัดสมุทรปราการ มีพื้นที่เพาะเลี้ยงหอยทะเลรวม 11,219.30 ไร่
ปูทะเลรวม 375 ไร่ และปลากะพงรวม 1,695 ไร่ รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 12

ตารางที่ 12 : ข้อมูลพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง (หอย ปู ปลา) ปี พ.ศ. 2555

อำเภอ	ชนิดหอยทะเล				ปูทะเล		ปลากะพง	
	หอยแมลงภู่		หอยแครง					
	จำนวน (ราย)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ราย)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ราย)	จำนวน (ไร่)	จำนวน (ราย)	จำนวน (ไร่)
เมือง	8	527.50	16	778	-	-	-	-
บางบ่อ	-	-	104	3,656.30	1	60	119	1,416.50
บางพลี	-	-	-	-	-	-	-	-
พระประแดง	-	-	-	-	-	-	-	-
พระสมุทรเจดีย์	50	992	309	5,265.50	21	315	19	168.50
บางเสาธง	-	-	-	-	-	-	6	110
รวม	58	1,519.50	429	9,699.80	22	375	144	1,695

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ 10 สิงหาคม 2555 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 20)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดสมุทรปราการ เป็นจังหวัดที่มีความได้เปรียบทางด้านภูมิศาสตร์ คือ ตั้งอยู่ใกล้ศูนย์กลางของประเทศ เป็นแหล่งวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศ เป็นแหล่งคลังสินค้าที่สำคัญ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ทำให้การขนส่งวัตถุดิบและสินค้าจากโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอต่างๆ มีความสะดวกและมีค่าใช้จ่ายต่ำ จึงเป็นปัจจัยสนับสนุนให้นักลงทุนเข้ามาประกอบกิจการและตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก

ในปัจจุบัน จังหวัดสมุทรปราการมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศ โดยมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมรวม 7,391 แห่ง อันประกอบไปด้วย โรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรม 6,841 แห่ง นิคมอุตสาหกรรมบางปู 420 แห่ง และนิคมอุตสาหกรรมบางพลี 130 แห่ง โดยมีอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ เครื่องจักร/อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์โลหะ ไฟฟ้า/ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป และเคมีภัณฑ์/พลาสติก เป็นต้น

โรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่รวมจังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนโรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่รวม 6,841 แห่ง มีเงินทุนรวม 328,270,929,093 บาท และมีคนงานรวม 494,873 คน รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 13

ตารางที่ 13 : ข้อมูลจำนวนโรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

ที่	อำเภอ	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (บาท)	จำนวนคนงาน
1.	เมืองสมุทรปราการ	1,926	87,940,369,974	141,307
2.	พระประแดง	1,354	72,826,654,778	99,797
3.	บางพลี	1,950	83,343,189,978	131,251
4.	บางปะ	241	14,237,962,384	17,644
5.	พระสมุทรเจดีย์	669	26,540,761,338	43,563
6.	บางเสาธง	701	43,381,990,641	61,311
รวม		6,841	328,270,929,093	494,873

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 17)

ทั้งนี้ เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการ ถูกกำหนดให้อยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนของ BOI เป็นเขตที่ 1 ส่งผลให้ได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุด อีกทั้งการกำหนดผังเมืองรวมของจังหวัดฯ ทำให้มีข้อจำกัดในการขออนุญาตตั้งและขยายโรงงาน ซึ่งทำได้เฉพาะในบางพื้นที่และบางชนิดประเภทของโรงงาน ดังนั้น จึงก่อให้เกิดปัญหาการชะลอตัวในการลงทุนในปัจจุบัน¹

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว²

จังหวัดสมุทรปราการ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่หลากหลาย อาทิ สถานที่ท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงศาสนา เชิงประวัติศาสตร์ เชิงนิเวศ และประเพณีที่สำคัญ ฯลฯ

ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดสมุทรปราการมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 257,428 คน เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2554 ที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวน 32,272 คน ซึ่งเป็นผลมาจาก จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ใกล้กับจังหวัดกรุงเทพมหานคร นักท่องเที่ยวจึงมีความสะดวกในการเดินทาง และมีการคาดการณ์ว่า ในอนาคตจะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก เนื่องจากการมีระบบรถไฟฟ้า BTS และการจัดระบบจราจรที่มีประสิทธิภาพ ผนวกกับนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว แบบ One Day Trip และศักยภาพด้านแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นศิลปวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงันทนาการ

¹ แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3, หน้า 17.

² แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3, หน้า 34.

จากข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2554 พบว่า มีผู้เดินทางเข้ามาในรูปแบบนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวรวมทั้งสิ้น 1,462,082 คน ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยจำนวน 969,066 คน คิดเป็นร้อยละ 65 และเป็นชาวต่างประเทศจำนวน 493,016 คน คิดเป็นร้อยละ 35 มีระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยประมาณ 1.3-1.5 วัน มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวรวม 3,608.50 ล้านบาท อันประกอบไปด้วย ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจากชาวต่างประเทศจำนวน 2,127.25 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 58.98 และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจากชาวไทยจำนวน 1,481.25 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 41.05 ประกอบกับจังหวัดสมุทรปราการ มีศักยภาพของธุรกิจในระดับท้องถิ่นอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดฯ มียอดจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน 1,678.54 ล้านบาท โดยมาจากผลิตภัณฑ์ ประเภทของใช้/ตกแต่ง/ของที่ระลึก จำนวน 500.60 ล้านบาท รองลงมาคือ ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย จำนวน 377.72 ล้านบาท ประเภทอาหาร จำนวน 361.20 ล้านบาท ประเภทสมุนไพรที่มีใช้อาหาร จำนวน 327.87 ล้านบาท และประเภทเครื่องดื่ม จำนวน 111.79 ล้านบาท

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จังหวัดสมุทรปราการ มีประชากรเป็นอันดับ 2 ของภาคกลาง รองจาก กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ ด้วยเหตุที่เป็นจังหวัดรองรับการขยายตัวจากกรุงเทพมหานคร และสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ ทั้งในด้านการผลิตภาคอุตสาหกรรม การค้า การบริการ และการกระจายตัวของประชากร ทำให้จังหวัดมีประชากรที่ย้ายถิ่นจากที่อื่น มาอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งประชากรที่เคลื่อนย้ายเข้ามาโดยแฉ่งย้ายที่อยู่อย่างถูกต้อง และไม่ย้ายทะเบียนราษฎรเข้ามา ทำให้จำนวนประชากรที่มีอยู่จริงสูงกว่าจำนวนประชากรในทะเบียนราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในวัยทำงานจะมีรายชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรต่ำกว่ากลุ่มอื่น โดยข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2556 มีประชากรตามทะเบียนราษฎรทั้งสิ้น 1,223,302 คน แยกเป็นชาย 588,975 คน หญิง 634,327 คน และด้วยเหตุที่จังหวัดสมุทรปราการเป็นแหล่งรองรับการขยายตัวของกรุงเทพมหานครทั้งภาคอุตสาหกรรม การค้า การบริการ และแหล่งที่อยู่อาศัย รวมทั้งการเป็นที่ตั้งของสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งมีผลให้ประชากรแฝงหลังไหลเข้ามาในจังหวัดสมุทรปราการในสัดส่วนประมาณร้อยละ 47 ของประชากรที่อาศัยอยู่จริงหรือประมาณ 1.1 ล้านคนเศษ ดังนั้นจึงคาดว่าจังหวัดฯ น่าจะมีประชากรอาศัยอยู่จริงประมาณ 2.3 ล้านคนเศษ โดยมีประชากรตามทะเบียนราษฎรแยกตามรายอำเภอ ดังนี้

ตารางที่ 14 : ข้อมูลประชากรแยกตามอำเภอ พ.ศ. 2556

อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวนบ้าน
เมืองสมุทรปราการ	246,198	268,355	514,553	215,502
พระประแดง	98,514	104,475	202,989	83,349
บางพลี	101,178	111,338	212,516	117,474
พระสมุทรเจดีย์	58,931	61,871	120,802	50,758
บางบ่อ	49,040	51,166	100,206	35,025
บางเสาธง	35,114	37,122	72,236	46,775
รวม	588,975	634,327	1,223,302	548,883

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2556 (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1 หน้า 3)

จังหวัดสมุทรปราการ มีประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 1,037,476 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 785,335 คน ผู้มีงานทำ 776,750 คน ผู้ว่างงาน 8,152 คน และมีผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 252,141 คน (ทำงานบ้าน เรียนหนังสือ เด็กและชรา) ผู้มีงานทำในจังหวัดสมุทรปราการร้อยละ 3.01 ทำงานในภาคเกษตร ส่วนอีกร้อยละ 97 ทำงานนอกภาคเกษตร โดยทำงานในสาขาการผลิตมากที่สุด รองลงมาคือ สาขาการขนส่ง ขยายปลีก สาขาโรงแรมและสาขาภัตตาคาร , การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม

จังหวัดสมุทรปราการ มีประชากรแฝงประมาณร้อยละ 80 ของประชากรตามทะเบียนราษฎร์ (1,223,302 คน) รวมทั้งมีแรงงานต่างด้าวจำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา ได้แก่ ปัญหายาเสพติด อาชญากรรม คุณภาพชีวิต เป็นต้น ซึ่งจังหวัด ต้องรับภาระดูแลและการให้บริการประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวด้วย ในขณะที่รัฐบาลจัดสรรเงินให้จังหวัดตามประชากรในทะเบียนราษฎร์ ทำให้งบประมาณที่ได้รับจำนวนน้อย เพียงประมาณร้อยละ 40 ของงบประมาณที่ควรได้รับการจัดสรรตามยอดประชากร เมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณของกรุงเทพมหานครซึ่งมีพื้นที่เชื่อมต่อกัน และมีปริมาณความหนาแน่นของพลเมืองต่อตารางกิโลเมตรใกล้เคียงกัน แต่มีงบประมาณที่ได้รับมากกว่ามาก ประกอบกับประชากรแฝงจำนวนมากอพยพมาประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งแรงงานต่างด้าวทั้งที่ขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานสาธารณสุขและสำนักงานประกันสังคม จำนวนถึง 80,126 คน ซึ่งยังไม่รวมถึงแรงงานต่างด้าวที่ยังไม่ขึ้นทะเบียนถูกต้อง ซึ่งสามารถคาดการณ์แรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนถูกต้อง จากความต้องการแรงงานต่างด้าวของนายจ้าง จำนวน 189,790 คน ดังนั้น แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายจึงมีประมาณกว่า 100,000 คน ดังนั้นจึงเป็นภาระของจังหวัดที่ต้องจัดหาและพัฒนาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของประชากรแฝงที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นให้เพียงพอ นอกเหนือจากการดูแลประชาชนของจังหวัด³

จังหวัดสมุทรปราการ มีสถานประกอบกิจการ จำนวน 20,258 แห่ง มีลูกจ้างผู้ขึ้นทะเบียนประกันตน 745,653 คน แยกเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 จำนวน 668,693 คน ผู้ประกันตนมาตรา 39 จำนวน 62,298 คน และผู้ประกันตนตามมาตรา 40 จำนวน 14,662 คน (ข้อมูล ณ 1 เมษายน 2555)

³ แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 2, หน้า 42.

นอกจากนี้ ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2553 – กันยายน 2554 มีแรงงานต่างด้าว จำนวน 66,975 คน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยแยกเป็นประเภท ดังนี้

- แรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมาย จำนวน 1,525 คน
มาตรา 9 จำนวน 867 คน
มาตรา 12 จำนวน 658 คน
- แรงงานต่างด้าว นำเข้าระบบ MOU จำนวน 3,917 คน
- แรงงานต่างด้าวที่มีการพิสูจน์สัญชาติ (พม่า ลาว กัมพูชา) จำนวน 19,087 คน
- แรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย (ชนกลุ่มน้อย) จำนวน 365 คน
- แรงงานต่างด้าวที่ได้รับการผ่อนผันตามมติ ค.ร.ม. จำนวน 42,081 คน

ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพลูกจ้างประเภทต่างๆ รวมจำนวนทั้งสิ้น 869,782 คน คิดเป็นร้อยละ 72.12 ในจำนวนนี้เป็นผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตมากที่สุดจำนวน 376,782 คน คิดเป็นร้อยละ 43.34 รองลงมาประกอบอาชีพผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ เสมียน พนักงาน พนักงานขาย และให้บริการรวมจำนวน 302,845 คน คิดเป็นร้อยละ 34.81 และอาชีพผู้ปฏิบัติงาน วิชาชีพ นักวิชาการ และนักบริหาร จำนวน 159,698 คน คิดเป็นร้อยละ 18.36 ตามลำดับ สำหรับ ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีไม่มากนัก คือ จำนวน 274,427 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 นอกนั้น เป็นผู้ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจ⁴

2.2.5.2 การศึกษา

จังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนโรงเรียน/สถานศึกษา รวม 279 แห่ง มีจำนวนนักเรียนรวม 191,354 คน คิดเป็นสัดส่วนนักเรียนต่อโรงเรียน 685:1 รายละเอียด ดังแสดงตารางที่ 15

ตารางที่ 15 : จำนวนโรงเรียน/สถานศึกษา และจำนวนนักเรียน/นักศึกษา ในปี พ.ศ. 2555 - 2556

สังกัด	จำนวนนักเรียน (คน)				จำนวนโรงเรียน (แห่ง)			
	2555		2556		2555		2556	
	รัฐ	เอกชน	รัฐ	เอกชน	รัฐ	เอกชน	รัฐ	เอกชน
สพป.สมุทรปราการ เขต 1	38,788	53,417	38,408	52,676	72	82	72	82
สพป.สมุทรปราการ เขต 2	28,721	18,509	28,448	21,024	71	29	71	29
สพม.6	75,763	-	50,798	-	25	-	25	-
รวมแต่ละสังกัด	143,272	71,926	117,654	73,700	168	111	168	111
รวมแต่ละปีการศึกษา	215,198		191,354		279		279	

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2, หน้า 22

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

⁴ แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 2, หน้า 41.

สัดส่วนครูต่อนักเรียนเฉลี่ยระดับประถมศึกษาในอัตรา 1 : 27 และระดับมัธยมศึกษา 1 : 27 ซึ่งเป็นอัตราเฉลี่ยที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ส่งผลให้ครูมีภาระหน้าที่ที่มากขึ้น ประกอบกับนโยบายการลดอัตรากำลังบุคลากรภาครัฐ และปัญหาการขาดงบประมาณในการจ้างครูอัตราจ้างที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง จึงทำให้ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางในการจัดการศึกษา เช่น ครูที่จบตรงสาขาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ส่งผลให้จัดการศึกษาได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีสมุทรปราการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จำนวนสถาบันการศึกษาที่สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดมี จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ และวิทยาลัยการอาชีพพระสมุทรเจดีย์

2.2.5.3 สาธารณสุข

จังหวัดสมุทรปราการ มีปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของจังหวัด 10 ลำดับแรก ได้แก่

- (1) โรคไข้เลือดออก
- (2) โรคเอดส์
- (3) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
- (4) ปัญหาด้านระบบบริการสุขภาพ
- (5) โรคมะเร็ง ได้แก่ มะเร็งเต้านม และมะเร็งปากมดลูก
- (6) ยาเสพติด/บุหรี
- (7) โรคความดันโลหิตสูง
- (8) โรคเบาหวาน
- (9) อุบัติเหตุจราจร
- (10) ปัญหาสุขภาพจิต

จากข้อมูลสถิติชีพของประชาชนจังหวัดสมุทรปราการ โดยเฉลี่ยแล้วมีอายุยืนยาวขึ้น โดยมีอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด (Life Expectancy of birth) คือ จำนวนปีที่คาดว่าจะมีชีวิตอยู่นับตั้งแต่แรกเกิดจนเสียชีวิต ในปี พ.ศ.2553 เท่ากับ 71.64 เพศชายมีอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดคือ 68.3 ปี เพศหญิง 74.8 ปี ซึ่งสถิติอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของประเทศ คือ เพศชายอายุ 68.8 ปี และเพศหญิง อายุ 73 ปี และของโลก เพศชายอายุ 67 ปี และเพศหญิง อายุ 71 ปี

สาเหตุการตายที่สำคัญของจังหวัด ปี 2553 พบว่า สาเหตุการตายที่สำคัญ 5 ลำดับแรก ได้แก่ โรคมะเร็งทุกชนิด ความดันโลหิตสูงและโรคหลอดเลือดในสมอง โรคปอดอักเสบและโรคอื่นของปอด โรคหัวใจ และ โรคเกี่ยวกับตับและตับอ่อน

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรน้ำ

ลักษณะทางกายภาพของจังหวัดสมุทรปราการ เป็นที่ราบลุ่มชายทะเล มีระดับดินระหว่าง+0.50 ถึง +1.50 มร.ท.ก. ทำให้จังหวัดสมุทรปราการไม่มีอ่างเก็บน้ำในพื้นที่ โดยแหล่งน้ำสำคัญของจังหวัดแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา และคลองระบายน้ำต่างๆ ซึ่งนอกจากจะทำหน้าที่เป็นเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำสำหรับเกษตรกรรมและการประมงแล้วยังทำหน้าที่ในการรองรับน้ำเหนือในฤดูน้ำหลาก เพื่อระบายลงสู่ทะเลอ่าวไทย

- แม่น้ำเจ้าพระยา เป็นแม่น้ำสายเดียวที่ไหลผ่านเขตจังหวัดสมุทรปราการ มีแนวการไหลจากทิศเหนือลงสู่ทิศใต้ ต่อเนื่องจากเขตกรุงเทพฯ โดยไหลผ่านอำเภอพระประแดง อำเภอพระสมุทรเจดีย์ และอำเภอเมืองสมุทรปราการ ระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร แม้ว่าแม่น้ำเจ้าพระยาจะเป็นแหล่งน้ำที่หล่อเลี้ยงพื้นที่การเกษตรในภาคกลาง แต่เนื่องจากแม่น้ำเจ้าพระยาช่วงที่ไหลผ่านจังหวัดสมุทรปราการ มีคุณภาพน้ำลดลงรวมทั้งได้รับอิทธิพลจากความเค็มของน้ำทะเล ประกอบกับเขตพื้นที่ที่แม่น้ำไหลผ่านไม่มีการทำการเกษตร ดังนั้น การใช้ประโยชน์จากแม่น้ำเจ้าพระยาจึงมีเฉพาะด้านการระบายน้ำ และการคมนาคมทางน้ำ

- คลองระบายน้ำ เป็นแหล่งน้ำสำคัญของจังหวัดสมุทรปราการ เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการมีเส้นคลองในพื้นที่เชื่อมโยงกันเป็นจำนวนมาก คลองบางสาย เช่น คลองประเวศ-บุรีรัมย์ คลองสำโรง คลองด่าน คลองชายทะเล ถูกขุดขึ้นตั้งแต่สมัยอยุธยา ปัจจุบันพื้นที่การเกษตรในจังหวัดสมุทรปราการได้รับน้ำต้นทุนจากคลองสายต่างๆ ซึ่งได้รับปริมาณน้ำจากพื้นที่ตอนบนอีกทอดหนึ่ง ทำให้ในฤดูแล้งไม่สามารถกำหนดปริมาณน้ำได้ตรงตามความต้องการ

จังหวัดสมุทรปราการสามารถแบ่งส่วนการบริหารจัดการน้ำ ตามลักษณะพื้นที่ได้ 3 ส่วน ประกอบด้วย

- พื้นที่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณอำเภอพระประแดง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์จำนวน 170 ตารางกิโลเมตร หรือ 106,250 ไร่

- พื้นที่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณพื้นที่ปิดล้อมระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยาและแนวคันกั้นน้ำพระราชดำริ ในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ และบางส่วนของอำเภอบางพลีจำนวน 210 ตารางกิโลเมตร หรือ 131,250 ไร่

- พื้นที่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาด้านนอกแนวคันกั้นน้ำพระราชดำริ ในเขตอำเภอบางบ่อ อำเภอบางเสาธง และบางส่วนของอำเภอเมืองสมุทรปราการ และอำเภอบางพลีจำนวน 624 ตารางกิโลเมตร หรือ 390,000 ไร่ ปัจจุบันพื้นที่นอกแนวคันกั้นน้ำซึ่งเป็นพื้นที่รองรับการระบายน้ำตามแนวพระราชดำริ ประกอบด้วย คลองระบายน้ำตามธรรมชาติเชื่อมโยงถึงกันจำนวนมากกว่า 60 สาย ปริมาณน้ำเก็บกักสูงสุดประมาณ 26.6 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยคลองทั้งหมดมีลักษณะเป็นคลองดินและมีระดับต่ำกว่าพื้นที่การเกษตร คลองระบายน้ำเหล่านี้มีการใช้ประโยชน์ทั้งในด้านการส่งน้ำและระบายน้ำควบคู่กันไป

สำหรับคลองในความรับผิดชอบของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชลหารพิจิตร ตาม พ.ร.บ.ชลประทานหลวง พ.ศ.2485 ปัจจุบันมีอยู่จำนวน 10 สาย แบ่งลักษณะการใช้ประโยชน์ตามทิศทางการไหล คือ

- คลองแนวเหนือ – ใต้ ได้แก่ คลองลาดกระบัง คลองบางโหลง คลองจระเข้ใหญ่ คลองบางเสาธง คลองพระองค์ไชยานุชิต คลองบางปลา คลองเจริญราษฎร์ และ คลองด่าน เป็นคลองที่ลำเลียง/ระบายน้ำลงสู่พื้นที่ตอนล่าง

- คลองตามแนวตะวันออก – ตะวันตก เป็นคลองที่ต่อเชื่อมสำหรับรองรับน้ำจากคลองตามแนวเหนือ-ใต้ เพื่อระบายลงสู่คลองตอนล่าง ได้แก่ คลองสำโรง และคลองชายทะเล

2.2.6.2 สิ่งแวดล้อมอื่น

จังหวัดสมุทรปราการ มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณวันละ 1,846 ตัน โดยปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นหน่วยงานท้องถิ่นจะทำการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยซึ่งทางเทศบาลจะดำเนินการเอง แต่มีบางส่วนที่ทำการจัดจ้างบริษัทเอกชนเข้ามาดำเนินการเก็บขนในพื้นที่ สำหรับปัญหาด้านการจัดการขยะมูลฝอยที่พบ ส่วนใหญ่ คือ ขยะมูลฝอยที่ตกค้างในชุมชนที่เข้าไม่ถึง รวมทั้งการจัดเก็บขยะไม่ทันเวลา นอกจากนี้ยังพบว่ามีปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นคือไม่มีระบบการคัดแยกขยะ ไม่มีสถานที่ทิ้งขยะหรือสถานที่กำจัดขยะเป็นของตนเอง ต้องเข้าพื้นที่เอกชนในการกำจัดขยะมูลฝอย สถานที่กำจัดไม่ถูกสุขลักษณะ ระบบกำจัดขยะมูลฝอยขาดประสิทธิภาพ มีการลักลอบทิ้งขยะมูลฝอยจากนอกเขต ซึ่งการกำจัดขยะมูลฝอยส่วนใหญ่จะใช้วิธีการฝังกลบและเทกองที่ไม่ถูกสุขลักษณะ และยังพบว่ามีไม่มีการบังคับใช้กฎหมายกับผู้ทิ้งขยะในสถานที่สาธารณะ รวมทั้งประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการทิ้งขยะและการแยกประเภทขยะมูลฝอย

เมื่อพิจารณาปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรปราการ ในระหว่างปี พ.ศ. 2550-2554 พบว่าปริมาณขยะมีแนวโน้มลดลงในช่วง ปี พ.ศ. 2551-2553 แต่ในปี พ.ศ. 2553 ปริมาณขยะมูลฝอยมีปริมาณเพิ่มขึ้น และในปี 2554 คาดว่าปริมาณขยะมูลฝอยจะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นจากปี 2553 เนื่องจากตามข้อมูลที่รวบรวมได้เป็นข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียง 30 แห่ง ซึ่งพบว่ามีปริมาณขยะถึง 1,346 ตัน/วัน แต่ยังมีเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีก 19 แห่ง ที่ไม่มีข้อมูล และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบของขยะมูลฝอยซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการคัดแยกขยะจำนวน 24 แห่ง พบว่า องค์ประกอบของขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่เป็นขยะมูลฝอยเปียก รองลงมาเป็นพลาสติก และกระดาษ

ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรปราการทั้งในเขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในปี พ.ศ. 2553 มีปริมาณรวม 1,666.97 ตัน/วัน สามารถเก็บขนได้ 1,627.70 ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ 97.64 และปริมาณขยะมูลฝอยที่ตกค้าง 39.27 ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ 2.36 รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 16

ตารางที่ 16 : ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรปราการในปี พ.ศ. 2551 – 2553

ปริมาณ ขยะมูลฝอย (ตัน/วัน)	ปี 2551			ปี 2552			ปี 2553		
	เทศบาล	อบต	รวม	เทศบาล	อบต	รวม	เทศบาล	อบต	รวม
ขยะที่เกิดขึ้น	1,107.10	812.49	1,919.59	1,142.07	631.58	1,773.65	1,173.92	493.05	1,666.97
ขยะที่เก็บขนได้	1,093.10	703.69	1,796.75	1,130.05	598.50	1,728.55	1,162.42	465.28	1,627.70
ขยะที่ตกค้าง	14	108.80	122.84	12.02	33.08	45.10	11.50	27.77	39.27

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2 หน้า 29)

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“เมืองอุตสาหกรรมสะอาด ปลอดภัย น่ายอยู่”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพ เพื่อการแข่งขัน
ในภูมิภาคอาเซียนโดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟู
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1) อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2) แหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น และมีความสมดุลกับสิ่งแวดล้อม

3) สินค้าเกษตรปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

1) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด CleanTechnology
2) เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยีการผลิต การวิจัย และพัฒนา R&D
รวมทั้งการออกแบบและนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพและรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานมีต้นทุน
การผลิตที่สามารถแข่งขันได้

3) เตรียมการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งอุตสาหกรรม ให้เป็นที่ยอมรับ
เช่น การเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรม การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำ
เสีย และของเสียอันตราย

4) ส่งเสริมการปลูกป่าชายเลนเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง เพื่อให้ได้ที่ดิน
เพิ่มขึ้น

5) ส่งเสริมการรักษาฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6) การบริหารจัดการการจัดเก็บและกำจัดขยะ และการลดมลพิษทางอากาศ
ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

7) เร่งบูรณะและฟื้นฟูแหล่งน้ำไม่ให้เสื่อมโทรมมากกว่าที่เป็นอยู่ โดยผ่าน
กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

8) ถ่ายทอดความรู้ให้เกษตรกรมีทักษะที่เหมาะสม ในการเป็น Smart Farmer

9) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย

10) ส่งเสริมการบริหารจัดการในพื้นที่เขตเกษตรเศรษฐกิจ (Zoning)

11) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ และสร้างมูลค่าเพิ่ม
ผลิตภัณฑ์ที่มีมากในพื้นที่

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการสร้างมลพิษผ่านการรับรอง “อุตสาหกรรมสีเขียว”

2) จำนวนโรงงานที่ผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าชายเลน

4) ร้อยละที่ลดลงของขยะตกค้าง

5) ค่าเฉลี่ยของคุณภาพอากาศในพื้นที่สำคัญไม่เกินมาตรฐานที่กำหนด

6) ค่ามาตรฐานของคุณภาพน้ำตามแหล่งน้ำธรรมชาติ ไม่เกินมาตรฐานที่กำหนด

7) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของฟาร์ม/แปลง/ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรปลอดภัย

2. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณูปโภคให้เพียงพอ เท่าเทียมและทั่วถึง

เป้าประสงค์

ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

กลยุทธ์

1) ส่งเสริมอาชีพเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน โดยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

2) ส่งเสริมกระบวนการผลิต และการตลาดสินค้า OTOP ให้สอดคล้องความต้องการของผู้บริโภค

3) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา การสาธารณสุข การกีฬา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

4) ให้ความรู้และจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง

5) ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในสังคมประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บ จปฐ.

2) ร้อยละของอาหารปราศจากสารปนเปื้อน

3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ย O-net ม 3

4) ร้อยละของจำนวนครัวเรือน ที่มีความอบอุ่นเพิ่มมากขึ้นตามเกณฑ์ จปฐ.

5) จำนวนที่เพิ่มขึ้นของชุมชนที่มีการน้อมนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพชุมชน

3. ส่งเสริมระบบ Logistics สู่ประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาการบริหารจัดการ และปรับปรุงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถ การแข่งขัน

เป้าประสงค์

โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการ ของชุมชน

กลยุทธ์

- สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 1) ก่อสร้างและขยายช่องจราจรถนนสายหลักและสายรอง ให้เป็นโครงข่ายที่
 - 2) ปรับปรุงและซ่อมแซมถนนเพื่อให้ประชาชนสามารถสัญจร และขนส่งสินค้า
- ได้โดยสะดวก
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าและระบบการจัดการ เพื่อเสริมสร้าง
- ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัด

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของระยะทางถนนสายหลักและสายรองที่ได้รับการปรับปรุง/ ซ่อมแซม

4. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า การบริการ และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ยุ้จักและประทับใจ ของนักท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

- 1) แหล่งท่องเที่ยว และบริการด้านการท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและพัฒนา ให้ได้มาตรฐานของกรมการท่องเที่ยว
 - 2) แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นที่ยุ้จักและประทับใจ
- นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีสภาพแวดล้อมสะอาด สวยงามและ ปลอดภัย สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น
 - 2) ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ One Day Trip
 - 3) ส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการพัฒนาการท่องเที่ยว
 - 4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ เพียงพอและได้มาตรฐาน
 - 5) ส่งเสริมการ พัฒนาบุคลากร และประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการด้านการ
- ท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับ การพัฒนาให้ได้มาตรฐานของกรมการท่องเที่ยว
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

5. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการพัฒนา ระบบป้องกันและแก้ไขปัญหายกยคุกคามความมั่นคง

เป้าประสงค์

สังคมมีความมั่นคง ประชาชนมีความปลอดภัย ในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน

กลยุทธ์

1) สร้างความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญ รวมทั้งการเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อยกยคุกคาม เพื่อป้องกันและเตรียมการแก้ไขปัญหายกยคุกคามของภาคประชาชน

2) สร้างเครือข่ายชุมชนในการป้องกันและเตรียมการแก้ไขยกยคุกคามความมั่นคงและการปฏิบัติการจิตวิทยา

3) ส่งเสริมให้สื่อสารมวลชนเข้ามามีบทบาท ในการปฏิบัติการข่าวสารสนับสนุนการดำเนินการเพื่อต่อต้านยกยคุกคามและเป็นปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายกยคุกคามความมั่นคง

4) บูรณาการด้านการข่าวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ครอบงำข่าวกรองไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้อง ผลผลิตข่าวกรองมีความถูกต้อง แม่นยำทันต่อสถานการณ์

- การสร้างเครือข่ายการข่าว ด้วยการบูรณาการทุกภาคส่วนในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารจัดตั้งระบบฐานข้อมูลข่าวกรองในพื้นที่ การสร้างเครือข่ายการข่าว ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

- การฝึกเจ้าหน้าที่ด้านการข่าว ให้มีความรู้ความสามารถและ มีทิศทางการทำงานเดียวกัน

5) สร้างความพร้อมในการปฏิบัติการต่อ สถานการณ์ในทุกระดับยกยคุกคาม

- จัดทำแผนการระงับป้องกันในทุกระดับยกย
- ให้มีการฝึกทดสอบแผนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการประสานสอดคล้องและทันต่อสถานการณ์

- จัดตั้งกองอำนวยการร่วมเพื่อบูรณาการหน่วยปฏิบัติและหน่วยสนับสนุนที่มีคุณลักษณะขีดความสามารถแตก

6) ต่างกันเข้ามาดำเนินการร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละของผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรมและคดียาเสพติดถูกดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม

2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้าน/ชุมชนที่เข้ามาเป็นเครือข่ายการเฝ้าระวังยกยคุกคามด้านความมั่นคง

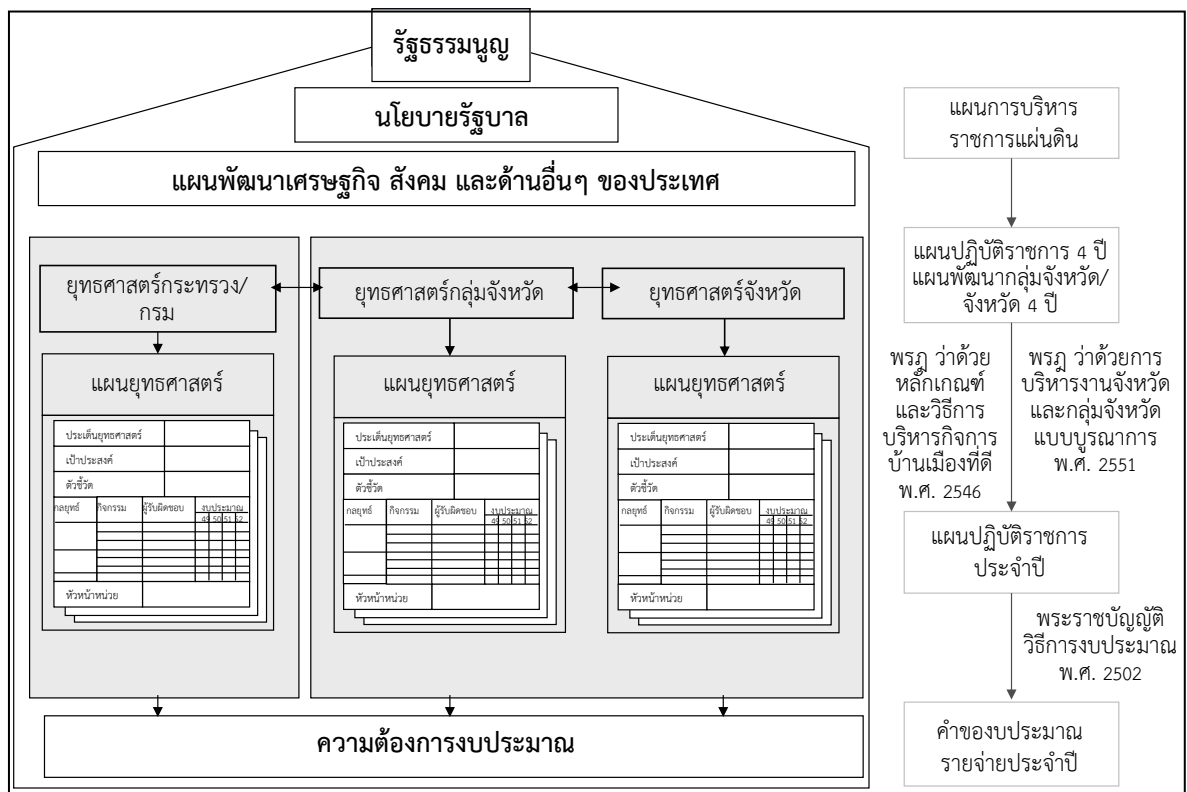
3) จำนวนของข้อมูลในการปฏิบัติการข่าวสารเพื่อป้องกันและต่อต้านยกยคุกคาม

4) มีแผนงานบูรณาการที่มีการผนึกกำลังทุกภาคส่วนในการป้องกันและมีการฝึกซ้อมตามแผน

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลัก ของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณ สันับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนา ประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁵

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุน ความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการ แบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไก การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาส เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

⁵ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 17 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคม มีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 7 ตัวชี้วัดของจังหวัดสมุทรปราการ กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 18 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณูปโภคให้เพียงพอ เท่าเทียม และทั่วถึง ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน โดยการพัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามความมั่นคง
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณูปโภคให้เพียงพอ เท่าเทียม และทั่วถึง
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพเพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียนโดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพเพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียนโดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณูปโภคให้เพียงพอ เท่าเทียม และทั่วถึง ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมระบบ Logistics สู่ประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาการบริหารจัดการ และปรับปรุงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า การบริการ และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ยอมรับและประทับใจของนักท่องเที่ยว
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพเพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียนโดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพเพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียนโดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฉบับที่ 11 ในทุกด้าน ทั้งการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค

ตารางที่ 19 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ย O-net ม.3 - ร้อยละที่ลดลงของขยะตกค้าง - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดข้อหาสำคัญถูกดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตรภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดสมุทรปราการ - ร้อยละที่ลดลงของอัตราการว่างงาน - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ไม่มีตัวชี้วัดด้านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องจากความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษารังนี้ จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

ทั้งนี้การกำหนดตัวชี้วัดของจังหวัดสมุทรปราการ มีความสอดคล้องกับ ตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัครริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอ ในตัวชี้วัดที่ 2 รายได้ประชากร ต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income) โดยจังหวัดสมุทรปราการกำหนด ตัวชี้วัดเป็น “ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน จปฐ.” อย่างไรก็ตามจังหวัดยังมุ่งเน้นการจัดทำตัวชี้วัดที่เน้นเชิงปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่สะท้อนการเป็น จังหวัดอัครริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชน ที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพเพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียนโดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

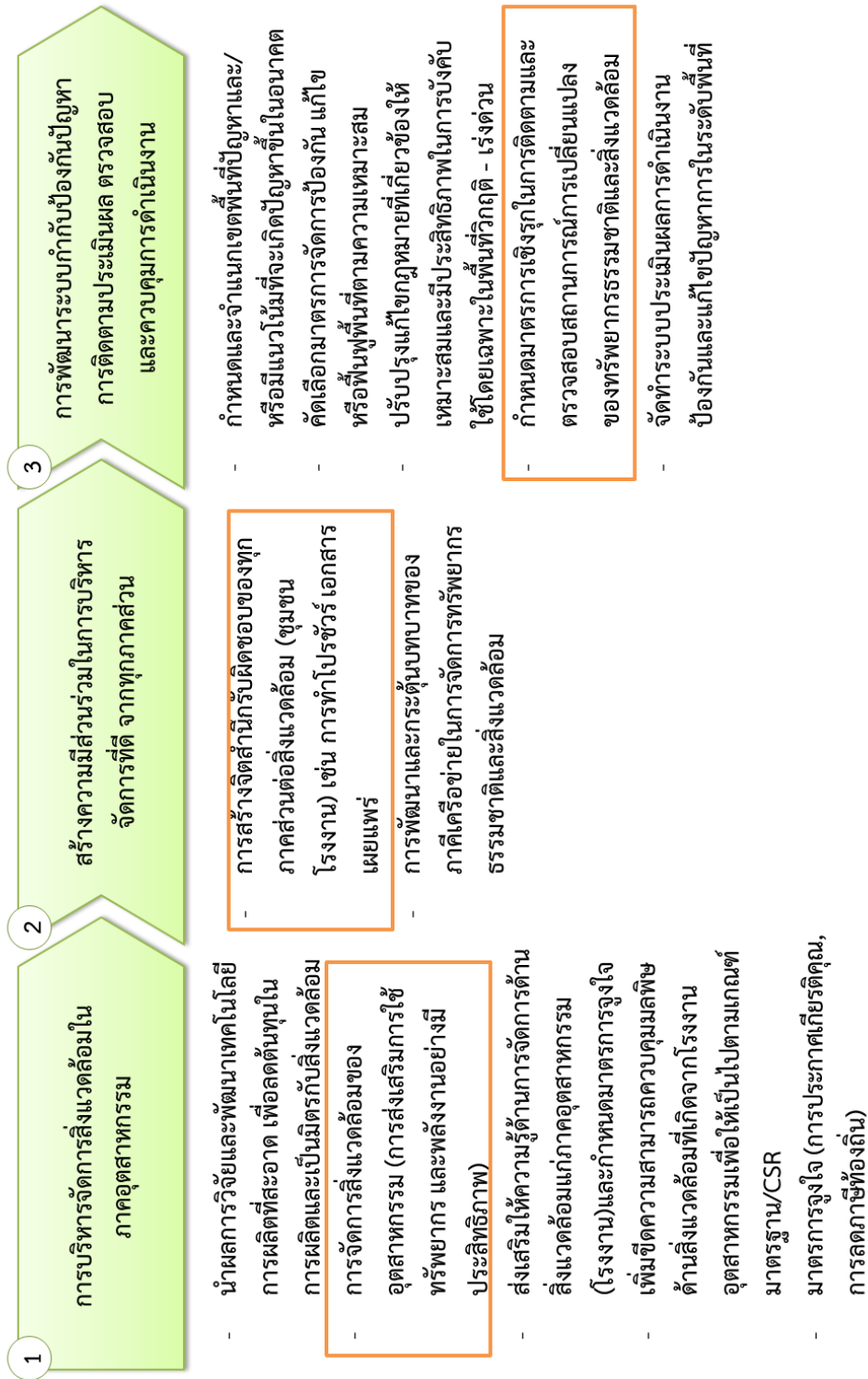
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ตารางที่ 20 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพ เพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียนโดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สิ่งแวดล้อม -> อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none">- ปัจจุบันจังหวัดสมุทรปราการมีโรงงานอุตสาหกรรมกว่า 7,391 แห่ง (โรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรม 6,841 แห่ง ในนิคมอุตสาหกรรมบางปู 420 แห่ง นิคมอุตสาหกรรมบางพลี 130 แห่ง) นับได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดในประเทศไทย- จากการจัดอันดับการเป็นพื้นที่ที่มีปัญหามลพิษจากก๊าซโอโซนมากที่สุดในประเทศ พื้นที่ในจังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 1 และอันดับที่ 2 ของประเทศ โดย จุดตรวจวัดในพื้นที่ตำบลบางโปรง อำเภอเมืองจังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 1 และ ตำบลตลาดอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นอันดับที่ 2- มลพิษทางน้ำของจังหวัดสมุทรปราการ มีสาเหตุสำคัญ คือ โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนเมือง ปล่อยน้ำทิ้งสู่แหล่งธรรมชาติ รวมทั้งสารเคมีเป็นพิษต่างๆ ทำให้แหล่งน้ำเสีย- จังหวัดสมุทรปราการมีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณวันละ 1,846 ตัน		

หมายเหตุ: ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

3.1.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในภาคอุตสาหกรรม						
CSF 1 นำผลการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด เพื่อลดต้นทุนในการผลิตและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	KPI 1.1 จำนวนการวิจัยเทคโนโลยีการผลิตที่ สะอาด เพื่อลดต้นทุนในการผลิตและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์	Data 1.1.1 จำนวนการวิจัยเทคโนโลยีการผลิตที่ สะอาด เพื่อลดต้นทุนในการผลิตและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์	ไม่มี		ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
	KPI 1.2 ร้อยละของโรงงานอุตสาหกรรมที่มี การนำผลวิจัยฯ ไปใช้ประโยชน์	Data 1.2.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการนำ ผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	ไม่มี		ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 2 การจัดการสิ่งแวดล้อมของ อุตสาหกรรม (การส่งเสริมการ ใช้ทรัพยากรและพลังงาน อย่างมีประสิทธิภาพ)	KPI 2.1 สัดส่วนของโรงงานที่มีการใช้พลังงาน ทดแทนต่อโรงงานทั้งหมด	Data 2.1.1 จำนวนโรงงานทั้งหมด	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 2.1.2 จำนวนโรงงานที่มีการใช้พลังงาน ทดแทน	ไม่มี	-	-	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
	KPI 2.2 จำนวนสถานประกอบการ อุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (ISO 14000)	Data 2.2.1 จำนวนสถานประกอบการ อุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม (ISO 14000)	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงงานที่ผ่านการรับรอง "อุตสาหกรรมสีเขียว"	Data 2.3.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 2.3.2 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่านการรับรอง "อุตสาหกรรมสีเขียว"	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 3 ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ภาคอุตสาหกรรม (โรงงาน) และกำหนดมาตรการจูงใจ	KPI 3.1 จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่จัดให้แก่โรงงาน	Data 3.1.1 จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่จัดให้แก่โรงงาน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 3.1.2 จำนวนโรงงานที่ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในหลักสูตรด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด
	KPI 3.2 จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่นการปลูกต้นไม้	Data 3.2.1 จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่นการปลูกต้นไม้ ต่อปี	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 เพิ่มขีดความสามารถควบคุม มลพิษด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิด จากโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐาน/CSR	KPI 4.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่าน เกณฑ์มาตรฐาน/CSR	Data 4.1.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่าน เกณฑ์มาตรฐาน /CSR	มี	รายงาน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 5 มาตรการจูงใจ (เช่น การ ประกาศเกียรติคุณ การลด ภาษีท้องถิ่น)	KPI 5.1 จำนวนมาตรการที่จังหวัดกำหนดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้โรงงานดำเนินการใน การจัดการสิ่งแวดล้อม	Data 5.1.1 จำนวนมาตรการที่จังหวัดกำหนดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้โรงงานดำเนินการใน การจัดการสิ่งแวดล้อม	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
VC2 : สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดีจากทุกภาคส่วน						
CSF 6 การสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อ ของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม (ชุมชนโรงงาน) เช่น การทำ โปรชัวร์ เอกสารเผยแพร่	KPI 6.1 จำนวนหลักสูตรการส่งเสริมการเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม (อนุรักษ์ พัฒนา ฟื้นฟู)	Data 6.1.1 จำนวนหลักสูตรการส่งเสริมการเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม (อนุรักษ์ พัฒนา ฟื้นฟู)	มี	รายงาน	ปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 6.1.2 จำนวนผู้เข้ารับการอบรม/กิจกรรม การส่งเสริมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 6.1.3 จำนวนสถานประกอบการที่เข้ารับ การอบรม/กิจกรรมการส่งเสริมเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 7 การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	CSF 7 การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	Data 7.1.1 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการตาสับปะรดสิ่งแวดล้อม สมุทรปราการ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด
	KPI 7.1 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ของสถานประกอบการอุตสาหกรรม	Data 7.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ของสถานประกอบการอุตสาหกรรม	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด
	KPI 7.2 ร้อยละของเครือข่ายที่ดำเนินการกิจกรรมด้านการอนุรักษ์และจัดการสิ่งแวดล้อม/การเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อม	Data 7.2.1 จำนวนเครือข่ายที่ดำเนินการกิจกรรมด้านการอนุรักษ์และจัดการสิ่งแวดล้อม	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 7.2.2 จำนวนเครือข่ายที่ดำเนินการกิจกรรมด้านการเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อม	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด/สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
VC 3 : การพัฒนาระบบกำกับป้องกันปัญหา การติดตาม ประเมินผล ตรวจสอบและควบคุมการดำเนินงาน						
CSF 8 กำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต	KPI 8.1 จำนวนเขตพื้นที่ที่มีปัญหาและมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาในอนาคต	Data 8.1.1 พื้นที่ที่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม	มี	สำรวจ	ปี	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
		Data 8.1.2 จำนวนรวมของพื้นที่ที่แนวโน้มจะมีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม	ไม่มี	สำรวจ	ปี	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 9 คัดเลือกมาตรการจัดการ ป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ ตามความเหมาะสม	KPI 9.1 ร้อยละของพื้นที่ที่มีปัญหาและได้รับ การแก้ไขตามมาตรการที่จังหวัด กำหนด	Data 9.1.1 จำนวนมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
		Data 9.1.2 จำนวนพื้นที่ที่มีปัญหาและได้รับการ แก้ไขตามมาตรการที่จังหวัดกำหนด	ไม่มี	สำรวจ	ปี	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 9.2 ร้อยละของพื้นที่มีแนวโน้มจะมีปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อมและได้รับการป้องกัน ตามมาตรการที่จังหวัดกำหนด	Data 9.2.1 จำนวนพื้นที่มีแนวโน้มจะมีปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อมและได้รับการป้องกันตาม มาตรการที่จังหวัดกำหนด	ไม่มี	สำรวจ	ปี	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 10 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมี ประสิทธิภาพในการบังคับใช้ ในพื้นที่วิกฤติ-เร่งด่วน	KPI 10.1 จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	Data 10.1.1 จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ไม่มี			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 11 กำหนดมาตรการเชิงรุกใน การติดตามและตรวจสอบ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	KPI 11.1 จำนวนมาตรการเชิงรุกที่ใช้ใน การติดตามและตรวจสอบสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	Data 11.1.1 จำนวนมาตรการเชิงรุกที่ใช้ใน การติดตามและตรวจสอบสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ไม่มี			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 12 จัดทำระบบประเมินผลการ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาในระดับพื้นที่	KPI 12.1 จำนวนระบบประเมินผลที่ใช้การ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาใน ระดับพื้นที่	Data 12.1.1 จำนวนระบบประเมินผลที่ใช้การ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาใน ระดับพื้นที่	ไม่มี			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด
	KPI 12.2 ระบบประเมินผลที่มีการใช้ดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่	Data 12.2.1 จำนวนระบบประเมินผลที่มีการใช้ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาใน ระดับพื้นที่	ไม่มี			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพ เพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียนโดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 28 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 13 รายการ และที่เหลือจำนวน 15 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ซึ่งต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		(5 CSFs, 9 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(5 CSFs, 7 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	13 (46.43%)	5	7	1
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	15 (53.57%)	7	-	8
รวม	28 (100%)	12	7	9

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนการวิจัยเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด เพื่อลดต้นทุน ในการผลิตและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่จังหวัดนำมาใช้ประโยชน์	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.2.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 2.1.2 จำนวนโรงงานที่มีการใช้พลังงานทดแทน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.1.1 จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่จัดให้แกโรงงาน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 3.1.2 จำนวนโรงงานที่ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในหลักสูตรด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 3.2.1 จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกต้นไม้ต่อปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.1.1 จำนวนมาตรการที่จังหวัดกำหนดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้โรงงานดำเนินการในการจัดการสิ่งแวดล้อม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 8.1.2 จำนวนรวมของพื้นที่ที่แนวโน้มจะมีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 9.1.1 จำนวนมาตรการจัดการป้องกัน แก่ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 9.1.2 จำนวนพื้นที่ที่มีปัญหาและได้รับการแก้ไขตามมาตรการที่จังหวัดกำหนด	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 9.2.1 จำนวนพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะมีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและได้รับการป้องกันตามมาตรการที่จังหวัดกำหนด	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 10.1.1 จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 11.1.1 จำนวนมาตรการเชิงรุกที่ใช้ในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 12.1.1 จำนวนระบบประเมินผลที่ใช้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 12.2.1 จำนวนระบบประเมินผลที่มีการใช้ดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธาณูปโภคให้เพียงพอ เท่าเทียม และทั่วถึง

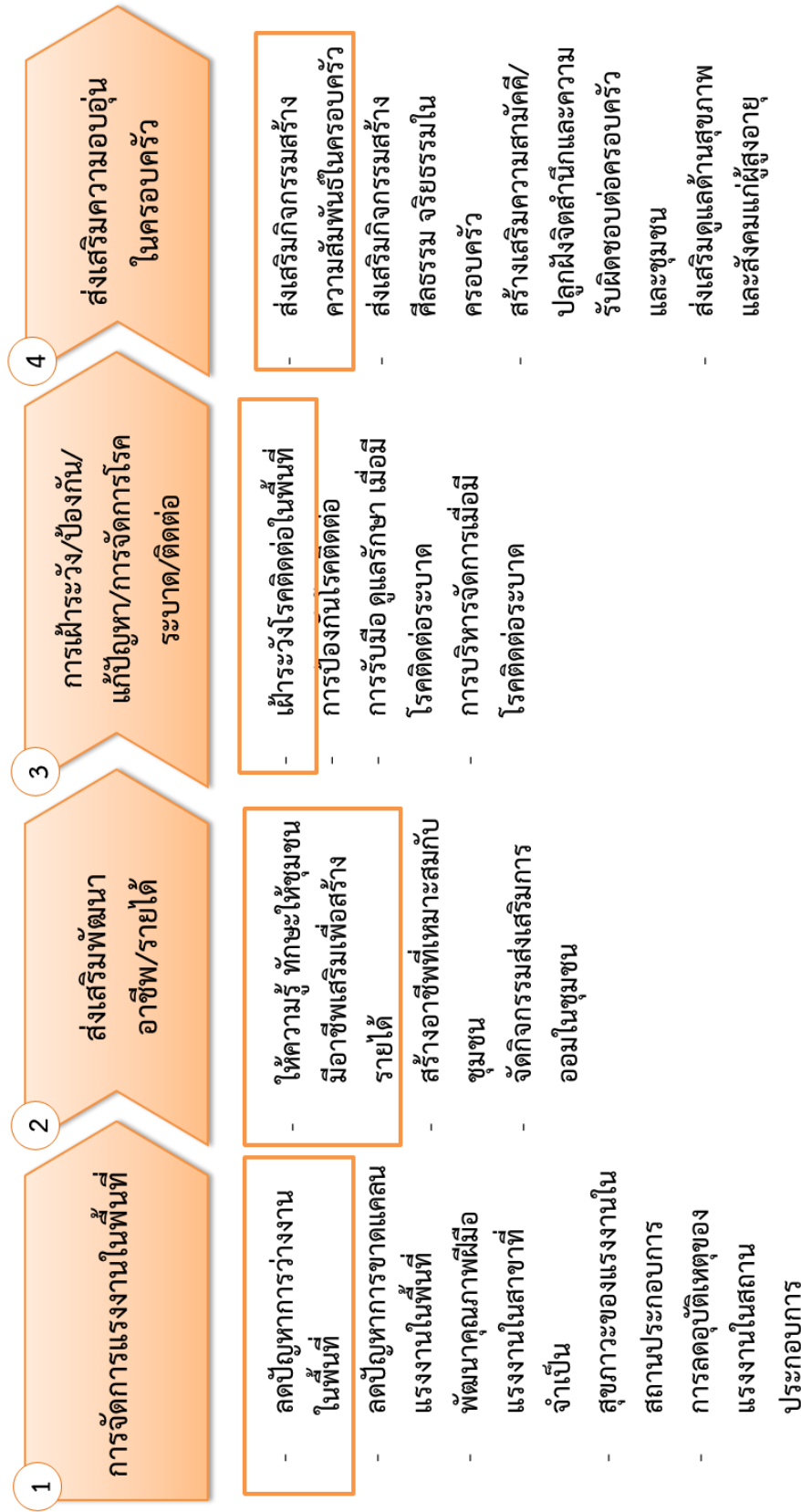
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”

ตารางที่ 24 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธาณูปโภคให้เพียงพอ เท่าเทียม และทั่วถึง	สังคม ->คุณภาพชีวิต	การพัฒนาคุณภาพชีวิต
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - การย้ายแรงงานกลับภูมิลำเนาเดิม ส่งผลให้นักเรียนย้ายเข้าและออกในสถานศึกษาติดตาม ผู้ปกครอง ส่งผลให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง คุณภาพการศึกษาจึงไม่ดีเท่าที่ควร - สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนบางส่วนต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานทำให้เกิดปัญหาการขาดเรียน การเข้าชั้น การออกกลางคัน ประสิทธิภาพการศึกษาจึงลดลง - สภาพครอบครัวขาดความอบอุ่น พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องทำงานหนักไม่มีเวลาให้ลูกเท่าที่ควร ทำให้เกิดปัญหาเด็กขาดการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นคุณธรรม จริยธรรมที่สำคัญ ได้แก่ จริยธรรมด้านระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความขยัน อดทน ทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น สูบบุหรี่ มั่วสุมตามที่สาธารณะต่างๆ ทะเลาะวิวาท และติดยาเสพติด 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”

3.2.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : การจัดการแรงงานในพื้นที่							
CSF 1 ลดปัญหาการว่างงานใน พื้นที่	KPI 1.1 อัตราการว่างงานลดลง	Data 1.1.1 จำนวนผู้มีงานทำ	คน	มี	สำรวจ	12-4-1 เดือน	สนง. สถิติจังหวัด
		Data 1.1.2 จำนวนผู้ว่างงาน	คน	มี	สำรวจ	12-4-1 เดือน	สนง. สถิติจังหวัด
		Data 1.1.3 ตำแหน่งงานว่าง	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. จัดหางานจังหวัด
		Data 1.1.4 จำนวนผู้สมัครงานที่ได้รับการบรรจุงาน / จ้างงาน	คน	มี	ทะเบียน	12-4-1 เดือน	สนง. จัดหางานจังหวัด
CSF 2 ลดปัญหาการขาดแคลน แรงงานในพื้นที่	KPI 2.1 ร้อยละของสถานประกอบการ ที่ได้รับการแก้ไขปัญหาการ ขาดแคลนแรงงาน	Data 2.1.1 จำนวนตำแหน่งงานว่างภาคอุตสาหกรรม	คน	มี	ทะเบียน	12-4-1 เดือน	สนง. จัดหางานจังหวัด
		Data 2.1.2 จำนวนตำแหน่งงานว่างภาคบริการ	คน	มี	ทะเบียน	12-4-1 เดือน	สนง. จัดหางานจังหวัด
CSF 3 พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน ในสาขาที่จำเป็น	KPI 3.1 ร้อยละของแรงงานที่ผ่านการ พัฒนาฝีมือแรงงานในสาขาที่ จำเป็น	Data 3.1.1 จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมในสาขาที่ จำเป็น	หลักสูตร	มี	ทะเบียน	เดือน	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด
		Data 3.1.2 จำนวนแรงงานที่ผ่านการอบรมในสาขา ที่จำเป็น	หลักสูตร	มี	ทะเบียน	เดือน	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 สุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ	KPI 4.1 ร้อยละของสถานประกอบการที่ส่งเสริมให้มีการตรวจสุขภาพประจำปี	Data 4.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่ส่งเสริมให้มีการตรวจสุขภาพประจำปี	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
		Data 4.1.2 จำนวนสถานประกอบการทั้งหมด	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 5 การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ	KPI 5.1 ร้อยละของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการทำงาน	Data 5.1.1 จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุในสถานประกอบการ	ครั้ง	มี	รายงาน	เดือน	สนง.ประกันสังคมจังหวัด
		Data 5.1.2 จำนวนแรงงานที่ได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน	คน	มี	รายงาน	เดือน	สนง.ประกันสังคมจังหวัด
		Data 5.1.3 จำนวนสถานประกอบการที่มีการฝึกซ้อมการป้องกันภัยและอุบัติภัยในสถานประกอบการ (เช่น อัคคีภัย ฯลฯ)	แห่ง	มี	รายงาน	ปี	สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
VC2 : ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/รายได้							
CSF 6 ให้ความรู้ทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้	KPI 6.1 ร้อยละของผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้	Data 6.1.1 จำนวนผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้	คน	มี	ทะเบียน	เดือน	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
		Data 6.1.2 จำนวนผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรการฝึกอาชีพเสริม	คน	มี	ทะเบียน	เดือน	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		Data 6.1.3 จำนวนหน่วยงานศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่ ให้การอบรมอาชีพเสริม	หน่วย งาน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. พัฒนาฝีมือ แรงงานภาค 1
CSF 7 สร้างอาชีพที่เหมาะสมกับ ชุมชน	KPI 7.1 จำนวนโครงการเพื่อสร้าง อาชีพให้แก่สมาชิกกองทุน หมู่บ้าน	Data 7.1.1 จำนวนโครงการเพื่อสร้างอาชีพให้แก่ สมาชิกของกองทุนหมู่บ้าน	โครงการ	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. พัฒนาชุมชน จังหวัด
		Data 7.1.2 จำนวนสมาชิกกองทุนที่เข้าร่วมโครงการ	คน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. พัฒนาชุมชน จังหวัด
	KPI 7.2 จำนวนโครงการเพื่อสร้าง อาชีพของกองทุนพัฒนา บทบาทสตรี	Data 7.2.1 จำนวนโครงการเพื่อสร้างอาชีพของ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี	โครงการ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด
		Data 7.2.2 จำนวนสมาชิกกองทุนที่เข้าร่วมโครงการ	โครงการ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด
CSF 8 จัดกิจกรรมส่งเสริมการออม ในชุมชน	KPI 8.1 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการ จัดทำบัญชีครัวเรือน	Data 8.1.1 จำนวนครัวเรือนที่มีการจัดทำบัญชี ครัวเรือน	ครัวเรือน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. พัฒนาชุมชน จังหวัด
		Data 8.1.2 จำนวนครัวเรือนในชุมชนทั้งหมด	ครัวเรือน	มี	สำรวจ	ปี	สนง. พัฒนาชุมชน จังหวัด
	KPI 8.2 ร้อยละของหมู่บ้านที่มีสหกรณ์ ออมทรัพย์ / ธนาคารชุมชน	Data 8.2.1 จำนวนหมู่บ้านที่มีสหกรณ์ออมทรัพย์/ ธนาคารชุมชน	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. สหกรณ์จังหวัด

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		Data 8.2.2 จำนวนประชากรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ / ธนาคารชุมชน	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. สหกรณ์จังหวัด
VC3 : การเฝ้าระวัง/ป้องกัน/แก้ปัญหา/การจัดการโรคระบาด/ติดต่อ							
CSF 9 เฝ้าระวังโรคติดต่อในพื้นที่	KPI 9.1 ระบบเฝ้าระวังโรคติดต่อที่มี ประสิทธิภาพ	Data 9.1.1 จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคติดต่อ แยกตาม ชนิดโรค	ราย	มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุข จังหวัด
		Data 9.1.2 ระบบการแจ้งเตือนเมื่อมีเกิดการระบาดของ โรคติดต่อ	ระบบ	ไม่มี			สนง.สาธารณสุข จังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด
		Data 9.1.3 จำนวนครั้งที่ อสม./เจ้าหน้าที่ด้าน สาธารณสุข ตรวจเยี่ยมตามครัวเรือน	ครั้ง	มี	รายงาน	เดือน	สนง. สาธารณสุข จังหวัด
CSF 10 การป้องกันโรคติดต่อ	KPI 10.1 การป้องกันโรคติดต่อที่มี ประสิทธิภาพ	Data 10.1 จำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการตรวจคัดกรอง	ราย	มี	ทะเบียน	เดือน	สนง. สาธารณสุข จังหวัด
		Data 10.2 จำนวนครั้งการให้วัคซีนป้องกันโรค	ครั้ง	มี	รายงาน	เดือน	สนง. สาธารณสุข จังหวัด
		Data 10.3 จำนวนกิจกรรมการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์การป้องกันโรคติดต่อ	ครั้ง	มี	รายงาน	เดือน	สนง. สาธารณสุข จังหวัด
CSF 11 การรับมือ ดูแลรักษา เมื่อมี โรคติดต่อระบาด	KPI 11.1 อัตราการตายของผู้ป่วยด้วย โรคติดต่อเทียบกับประชากร	Data 11.1.1 จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคติดต่อที่เสียชีวิต	ราย	มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุข จังหวัด
		Data 11.1.2 จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคติดต่อทั้งหมด	ราย	มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุข จังหวัด

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 12 การบริหารจัดการเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	KPI 12.1 อัตราผู้ป่วยด้วยโรคติดต่อลดลง	Data 12.1.1 จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคติดต่อแยกตามชนิดโรค	ราย	มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด
		Data 12.1.2 จำนวนประชากรทั้งหมด	ราย	มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด
VC4 : ส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว							
CSF 13 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	KPI 13.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อการส่งเสริม/สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	Data 13.1.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อการส่งเสริม/สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	กิจกรรม	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด/ สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
		Data 13.1.2 จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ	ครัวเรือน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด/ สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 14 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ศีลธรรมจริยธรรมใน ครอบครัว	KPI 14.1 จำนวนกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว	Data 14.1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างศีลธรรมจริยธรรม ในครอบครัว	กิจกรรม	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุข จังหวัด/ สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด/ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
		Data 14.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	คน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุข จังหวัด/ สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด/ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
CSF 15 สร้างเสริมความสามัคคี/ ปลูกฝังจิตสำนึกและความ รับผิดชอบต่อครอบครัวและ ชุมชน	KPI 15.1 จำนวนครัวเรือนที่คนใน ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรม สาธารณะเพื่อประโยชน์ของ ชุมชนหรือท้องถิ่น	Data 15.1.1 จำนวนครัวเรือนที่คนในครัวเรือนมีส่วน ร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ ของชุมชนหรือท้องถิ่น	ครัวเรือน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุข จังหวัด/ สนง. พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด/ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 16 ส่งเสริมดูแลด้านสุขภาพ และสังคมแก่ผู้สูงอายุ	KPI 16.1 ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการดูแลด้านสุขภาพ	Data 16.1.1 จำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด
		Data 16.1.2 จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับการติดตามเฝ้า ระวังโรค	คน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุข จังหวัด/
	KPI 16.2 จำนวนกิจกรรมที่จัดให้ ผู้สูงอายุ	Data 16.2.1 จำนวนกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ เช่น งานรณรงค์ด้านกิจกรรมออกกำลังกาย	กิจกรรม	มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุข จังหวัด/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด/ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
	KPI 16.3 ความสัมพันธ์ของผู้สูงอายุกับ ครอบครัว	Data 16.3.1 จำนวนผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัว	คน	ไม่มี	สำรวจ	ปี	อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณูปโภค ให้เพียงพอ เท่าเทียมและทั่วถึง ประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 43 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 31 รายการ และที่เหลือจำนวน 12 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 26 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(5 CSFs, 5 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 6 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	31 (72.09%)	12	8	9	2
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	12 (27.91%)	1	3	1	7
รวม	43 (100%)	13	11	10	9

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่ส่งเสริมให้มีการตรวจสอบสุขภาพประจำปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 6.1.3 จำนวนหน่วยงานศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่ให้การอบรมอาชีพเสริม	สนง. พัฒนาฝีมือแรงงานภาค 1	
Data 7.1.1 จำนวนโครงการเพื่อสร้างอาชีพให้แก่สมาชิกของกองทุนหมู่บ้าน	สนง. พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 7.1.2 จำนวนสมาชิกกองทุนที่เข้าร่วมโครงการ	สนง. พัฒนาชุมชนจังหวัด	

ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ“การพัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 9.1.2 ระบบการแจ้งเตือนเมื่อมีเกิดการระบาดของโรคติดต่อ	สนง. สาธารณสุขจังหวัดและท้องถิ่นจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 13.1.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อการส่งเสริม/สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	สนง. สาธารณสุขจังหวัด/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 13.1.2 จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ	สนง. สาธารณสุขจังหวัด/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 14.1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว	สนง. สาธารณสุขจังหวัด/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 14.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	สนง. สาธารณสุขจังหวัด/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 15.1.1 จำนวนครัวเรือนที่คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	สนง. สาธารณสุขจังหวัด/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 16.1.2 จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับการติดตามเฝ้าระวังโรค	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 16.3.1 จำนวนผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัว	อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน / หน่วยงานท้องถิ่น	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมระบบ Logistics สู่มหาภาคอาเซียน โดยพัฒนาการบริหารจัดการ และปรับปรุงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน

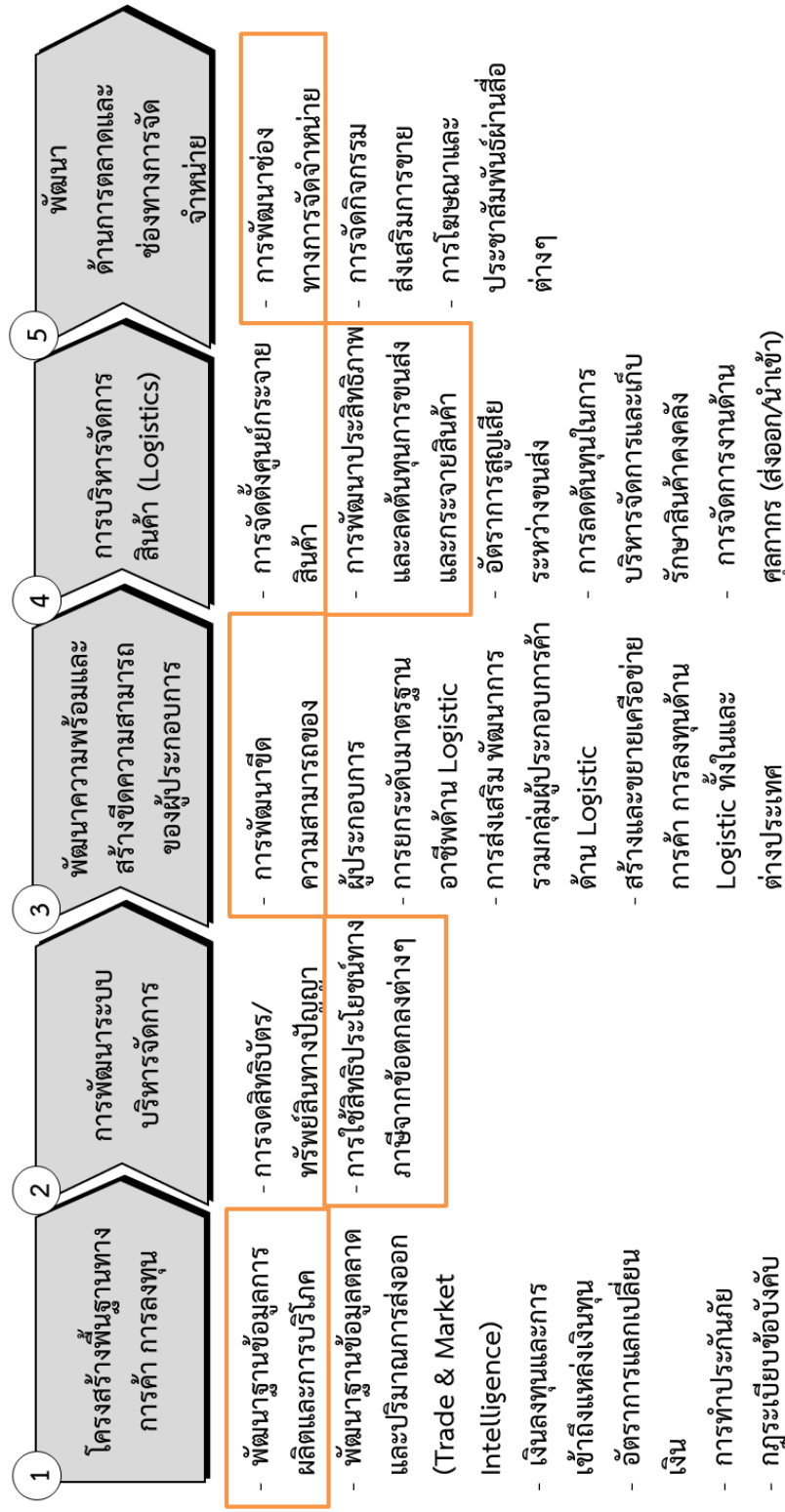
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การขนส่งและกระจายสินค้า (logistics)”

ตารางที่ 28 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมระบบ Logistics สู่มหาภาคอาเซียน โดยพัฒนาการบริหารจัดการ และปรับปรุงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน	เศรษฐกิจ -> การขนส่ง	การขนส่งและกระจายสินค้า (logistics)
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ที่ตั้งเหมาะสมในการเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า : จังหวัดสมุทรปราการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และระบบราง ทำให้มีศักยภาพในการขนส่งสินค้า/กระจายสินค้า โดยในส่วนของ การคมนาคมทางบกมีทางหลวงสายหลัก ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของแขวงทางหลวงสมุทรปราการ และทางหลวงสายรองซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด รวมทั้งทางบริการพิเศษซึ่ง อยู่ในความรับผิดชอบของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่สำคัญๆ รวมทั้งสิ้น 17 สาย การคมนาคมทางน้ำ มีท่าเทียบเรือ /ท่าเทียบเรือขนส่งโดยสารสาธารณะ และขนส่งสินค้าที่สำคัญรวม 32 แห่ง ท่าเรือเทียบเรือขนาดใหญ่กว่า 500 ตันกรอส จำนวน 53 ท่า การคมนาคมทางอากาศมีท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ ซึ่งมีปริมาณผู้โดยสารสูงถึง 5 ล้านคนต่อปี รองรับเที่ยวบิน 76 เที่ยวบินต่อชั่วโมง และรองรับการขนส่งสินค้าทางอากาศ 3 ล้านตันต่อปี และการคมนาคมระบบรางที่กำลังดำเนินการก่อสร้าง		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การขนส่งและการกระจายสินค้า”

3.3.2 ปัจจัยด้านการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า (logistics)”

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า (logistics)”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : โครงสร้างพื้นฐานทางการค้า การลงทุน							
CSF 1 พัฒนาข้อมูลการผลิตและการบริโภค	KPI 1.1 จำนวนข้อมูลการผลิตและการบริโภคสินค้า	Data 1.1.1 มูลค่าการผลิตและการบริโภคสินค้า	บาท	มี	สำรวจ	เดือน	สนง. พาณิชย์จังหวัด/ สนง. การค้าภายในจังหวัด
		Data 1.1.2 ข้อมูลเศรษฐกิจการค้าจังหวัด (Factsheet)	บทความ	มี	รายงาน	เดือน	สนง.พาณิชย์จังหวัด
CSF 2 พัฒนาฐานข้อมูลตลาดและปริมาณการส่งออก (Trade & Market Intelligence)	KPI 2.1 มูลค่าสินค้าส่งออกจังหวัดสมุทรปราการ	Data 2.1.1 มูลค่าสินค้าส่งออกจังหวัดสมุทรปราการ	ฐานข้อมูล	มี	รายงาน	ปี	สนง.พาณิชย์จังหวัด/ สนง.การค้าภายในจังหวัด
	KPI 2.2 จำนวนประเทศคู่ค้าในการส่งออกสินค้าของจังหวัดสมุทรปราการ	Data 2.2.1 จำนวนประเทศคู่ค้าในการส่งออกสินค้าของจังหวัดสมุทรปราการ		ไม่มี			สนง.พาณิชย์จังหวัด/ ส่วนบริการศุลกากรจังหวัด
CSF 3 เงินลงทุนและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	KPI 3.1 จำนวนเงินลงทุนที่ผู้ประกอบการได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุน	Data 3.1.1 จำนวนเงินลงทุนที่ผู้ประกอบการได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุน	บาท	มี	รายงาน	ปี	ธนาคารพาณิชย์ในจังหวัด

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า (Logistics)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.2 จำนวนสถาบันการเงินภายในจังหวัดสมุทรปราการ	Data 3.2.1 จำนวนสถาบันการเงินภายในจังหวัดสมุทรปราการ		มี	รายงาน	ปี	ธนาคารในจังหวัดสมุทรปราการ
CSF 4 อัตราการแลกเปลี่ยนเงิน	KPI 4.1 ข้อมูลการวิเคราะห์อัตราการแลกเปลี่ยนเงินที่มีผลกระทบต่อ การส่งออก/นำเข้าที่ด่าน	Data 4.1.1 ข้อมูลการวิเคราะห์อัตราการแลกเปลี่ยนเงินที่มีผลกระทบต่อ การส่งออก/นำเข้าที่ด่าน (รายสัปดาห์ รายเดือน ราย 3 เดือน เป็นต้น)	ครั้ง/ปี	มี	รายงาน	ไตรมาส	ธนาคารแห่งประเทศไทย
CSF 5 การทำประกันภัย	KPI 5.1 ร้อยละของผู้ประกอบการส่งออก/นำเข้าที่ผ่านด่าน มีการทำประกันภัย	Data 5.1.1 จำนวนผู้ประกอบการส่งออก/นำเข้าที่ผ่านด่านทั้งหมด	ราย	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย/ สนง. พาณิชย์จังหวัด/ การทำอากาศยาน/ การทำเรือ
		Data 5.1.2 จำนวนผู้ประกอบการส่งออก/นำเข้าที่ผ่านด่านทั้งหมด	ราย	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. พาณิชย์จังหวัด / การทำอากาศยาน/ การทำเรือ
	KPI 5.2 มูลค่าของการทำประกันภัยสำหรับสินค้าที่มีการส่งออก/นำเข้าที่ด่าน	Data 5.2.1 มูลค่าของการทำประกันภัยสำหรับสินค้าที่มีการส่งออก/นำเข้าที่ด่าน	บาท	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย/ สนง.พาณิชย์จังหวัด/

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า (Logistics)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6 กฎระเบียบข้อบังคับการส่งออก	KPI 6.1 ระเบียบข้อบังคับการส่งออก/นำเข้าสินค้า	Data 6.1 ระเบียบข้อบังคับการส่งออก/นำเข้าสินค้า		มี			กรมศุลกากร
CSF 7 การพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)	KPI 7.1 ร้อยละของสถานประกอบการที่ใช้ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในการประกอบการ	Data 7.1.1 จำนวนสถานประกอบการจังหวัดสมุทรปราการ		ไม่มี	สำรวจ	ปี	สนง. พาณิชย์จังหวัด/กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
		Data 7.1.2 จำนวนสถานประกอบการที่ใช้ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในการประกอบการ		มี			สนง. พาณิชย์จังหวัด/กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
VC2 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการ							
CSF 8 การจัดสิทธิบัตร/ทรัพย์สินทางปัญญา	KPI 8.1 จำนวนสิทธิบัตร/ ทรัพย์สินทางปัญญาในจังหวัดสมุทรปราการ	Data 8.1.1 จำนวนสิทธิบัตร/ ทรัพย์สินทางปัญญาในจังหวัดสมุทรปราการ	ราย	มี	รายงาน	เดือน	สนง. พาณิชย์จังหวัด
CSF 9 การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากข้อตกลงต่างๆ	KPI 9.1 จำนวนผู้ประกอบการส่งออก/นำเข้าที่ด้านได้ใช้ประโยชน์ทางภาษีของข้อตกลงต่างๆ	Data 9.1.1 จำนวนผู้ประกอบการส่งออก/นำเข้าที่ด้านได้ใช้ประโยชน์ทางภาษีของข้อตกลงต่างๆ	ราย	ไม่มี			ส่วนบริการศุลกากรจังหวัด

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า (Logistics)” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC3 : พัฒนาความพร้อมและสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ							
CSF 10 การพัฒนาขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการ	KPI 10.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับ การพัฒนาและส่งเสริมให้มี ขีดความสามารถในการแข่งขัน	Data 10.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับ การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตอย่างมีนวัตกรรม	ราย	มี	รายงาน	มี	ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถ ผู้ประกอบการ สำนักพัฒนา ผู้ประกอบการกรมส่งเสริม อุตสาหกรรม
		Data 10.1.2 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับ พัฒนาการวางแผนและ จัดการเทคโนโลยีเชิงนวัตกรรม	ราย	มี	รายงาน	มี	ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถ ผู้ประกอบการ สำนักพัฒนา ผู้ประกอบการกรมส่งเสริม อุตสาหกรรม
CSF 11 การยกระดับมาตรฐาน อาชีพด้าน Logistic	KPI 11.1 จำนวนสถานประกอบการที่ผ่าน การอบรมมาตรฐานอาชีพด้าน Logistic	Data 11.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่ผ่าน การอบรมมาตรฐานอาชีพด้าน Logistic	ราย	มี	รายงาน	ปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด
CSF 12 การส่งเสริม พัฒนาการ รวมกลุ่มผู้ประกอบการค้า ด้าน Logistic	KPI 12.1 จำนวนการรวมกลุ่ม ผู้ประกอบการค้าด้าน Logistic ที่เพิ่มขึ้น	Data 12.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการค้า ด้าน Logistic ในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา	กลุ่ม	ไม่มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด / สนง.พาณิชย์จังหวัด / กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
CSF 13 สร้างและขยายเครือข่าย การค้า การลงทุนด้าน Logistic ทั้งในและ ต่างประเทศ	KPI 13.1 จำนวนเครือข่ายการค้า การ ลงทุน ด้าน Logistic ทั้งในและ ต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น	Data 13.1.1 จำนวนเครือข่ายการค้า การ ลงทุนด้าน Logistic ทั้งในและ ต่างประเทศในปีปัจจุบันและปีที่ ผ่านมา	ราย	ไม่มี	ทะเบียน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด / สนง.พาณิชย์จังหวัด / กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า (Logistics)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC4 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)							
CSF 14 การจัดตั้งศูนย์กระจาย สินค้า	KPI 14.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า	Data 14.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า	ศูนย์	ไม่มี			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด
CSF 15 การพัฒนาประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 15.1 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ต่อปริมาณสินค้าต่อเที่ยว	Data 15.1.1 ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าต่อ เที่ยวแยกตามวิธีการขนส่ง	บาท/ตัน/ เที่ยว	ไม่มี			กรมศุลกากร/ สนง. พาณิชย์จังหวัด
		Data 15.1.2 ปริมาณการส่งสินค้าทั้งหมด	ตัน	ไม่มี			กรมศุลกากร/ สนง. พาณิชย์จังหวัด
CSF 16 อัตราการสูญเสียระหว่าง ขนส่ง	KPI 16.1 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่งที่ ลดลง	Data 16.1.1 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง สินค้าโดยเฉลี่ยต่อเที่ยว	จำนวน/ เที่ยว	ไม่มี			สำนักงานคณะกรรมการ กำกับและส่งเสริมการ ประกอบธุรกิจประกันภัย
CSF 17 การลดต้นทุนในการบริหาร จัดการและเก็บรักษาสินค้า คงคลัง	KPI 17.1 ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ และเก็บรักษาสินค้าคงคลัง <u>ที่ลดลง</u>	Data 17.1.1 ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ และเก็บรักษาสินค้าคงคลังในปี ปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	บาท/ตรม.	ไม่มี			
CSF 18 การจัดการงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	KPI 18.1 มูลค่าการค้าที่เพิ่มขึ้น	Data 18.1.1 มูลค่าการค้าในปีปัจจุบันและปีที่ ผ่านมา	บาท	มี	รายงาน	ปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด / สนง. พาณิชย์จังหวัด สภาหอการค้า/ สภาอุตสาหกรรม

ตารางที่ 29 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การขนส่งและกระจายสินค้า (Logistics)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC5 : พัฒนาด้านการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย							
CSF 19 การพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย	KPI 19.1 จำนวนช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า	Data 19.1.1 จำนวนช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า	ช่องทาง	มี	รายงาน	ปี	สนง. พาณิชย์จังหวัด / กรมการค้าภายใน
CSF 20 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	KPI 20.1 มูลค่าการค้าที่ได้จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	Data 20.1.1 จำนวนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	ครั้ง	มี	รายงาน	ปี	สนง. พาณิชย์จังหวัด / กรมการค้าภายใน
		Data 20.1.2 มูลค่าการค้าที่ได้จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	บาท	มี	รายงาน	ปี	สนง. พาณิชย์จังหวัด / กรมการค้าภายใน
CSF 21 การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	KPI 21.1 จำนวนครั้งของการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	Data 21.1.1 จำนวนครั้งของการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. ประชาสัมพันธ์จังหวัด

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า (logistics)”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมระบบ Logistics สู่ประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาการบริหารจัดการ และปรับปรุงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “การขนส่งและกระจายสินค้า (logistics)” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 30 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 18 รายการ และที่เหลือจำนวน 12 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 30 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและกระจายสินค้า”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(7 CSFs, 10 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(5 CSFs, 5 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	16 (53.33%)	8	1	3	1	3
2 รายการสถิติที่จัดเก็บ ไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บต้องพัฒนาการ จัดเก็บต่อไป	14 (46.67%)	5	1	2	5	1
รวม	30 (100%)	13	2	5	6	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและการกระจายสินค้า (Logistics)”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.2.1 จำนวนประเทศคู่ค้าในการ ส่งออกสินค้าของจังหวัดสมุทรปราการ	สนง. พาณิชย์จังหวัด ส่วนบริการศุลกากรจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 5.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ ส่งออก/นำเข้าที่ผ่านด่านทั้งหมด	สนง. คณะกรรมการกำกับและ ส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประกันภัย สนง. พาณิชย์จังหวัด / การทำอากาศยาน/ การทำเรือ	

ตารางที่ 31 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การขนส่งและการกระจายสินค้า (Logistics)” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.1.2 จำนวนผู้ประกอบการส่งออก/นำเข้าที่ผ่านด่านทั้งหมด	สนง. พาณิชย์จังหวัด / การท่าอากาศยาน/ การท่าเรือ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 5.2.1 มูลค่าของการทำประกันภัยสำหรับสินค้าที่มีการส่งออก/นำเข้าที่ด่าน	สนง.คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ สนง. พาณิชย์จังหวัด	
Data 7.1.1 จำนวนสถานประกอบการจังหวัดสมุทรปราการ	สนง. พาณิชย์จังหวัด กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	
Data 9.1.1 จำนวนผู้ประกอบการส่งออก/นำเข้าที่ด่านได้ใช้ประโยชน์ทางภาษีของข้อตกลงต่างๆ	ส่วนบริการศุลกากรจังหวัด สมุทรปราการ	
Data 12.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการค้าด้าน Logistic ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด สนง. พาณิชย์จังหวัด กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	
Data 13.1.1 จำนวนเครือข่ายการค้าการลงทุนด้าน Logistic ทั้งในและต่างประเทศในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด สนง. พาณิชย์จังหวัด กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	
Data 14.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 15.1.1 ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าต่อเที่ยวแยกตามวิธีการขนส่ง	กรมศุลกากร สนง. พาณิชย์จังหวัด	
Data 15.1.2 ปริมาณการส่งสินค้าทั้งหมด	กรมศุลกากร สนง. พาณิชย์จังหวัด	
Data 16.1.1 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่งสินค้าโดยเฉลี่ยต่อเที่ยว	สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย	
Data 17.1.1 ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลังในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	พิจารณาหน่วยงานผู้รับผิดชอบ	
Data 21.1.1 จำนวนครั้งของการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัด	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า การบริการ และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักและประทับใจของนักท่องเที่ยว

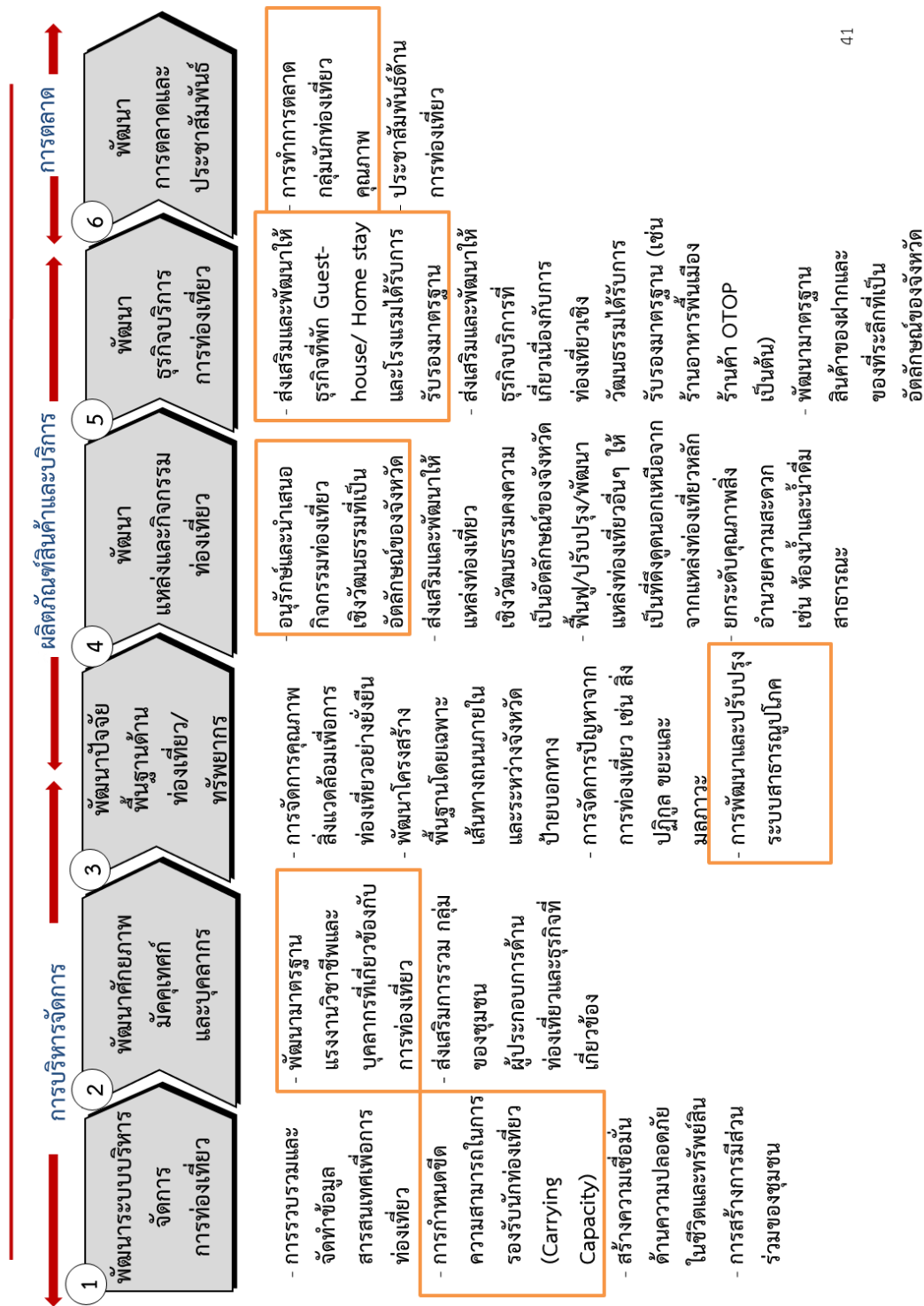
3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ตารางที่ 32 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า การบริการ และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักและประทับใจของนักท่องเที่ยว	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดสมุทรปราการมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่หลากหลาย อาทิ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงศาสนา เชิงประวัติศาสตร์ เชิงนิเวศ และประเพณีที่สำคัญ ฯลฯ ในปี 2555 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจำนวน 257,428 คนจากปี 2554 จำนวน 32,272 คน เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่ใกล้กรุงเทพฯสามารถเดินทางไปกลับได้เพียง 1 วัน ทำให้นักท่องเที่ยวมีความสะดวกในที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว / พักผ่อน และในอนาคตจะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด ซึ่งเป็นผลมาจากการเดินทางที่สะดวกจากรถไฟฟ้า BTS และการจัดระบบจราจรที่มีประสิทธิภาพผนวกกับนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว แบบ One Day Trip และศักยภาพด้านแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นศิลปวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสันทนาการที่มนุษย์สร้างขึ้น - จังหวัดสมุทรปราการ มีผู้เดินทางเข้ามาในรูปแบบนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจรของจังหวัดฯ รวมทั้งสิ้น 1,462,082 คน ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยจำนวน 969,066 คน คิดเป็นร้อยละ 65 ที่เหลือเป็นชาวต่างประเทศจำนวน 493,016 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยประมาณ 1.3-1.5 วัน ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่มาจากนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจร รวมทั้งสิ้นจำนวน 3,608.50 ล้านบาท 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

3.4.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว							
CSF 1 การรวบรวมและจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยว	KPI 1.1 ระบบสารสนเทศด้านการ ท่องเที่ยวที่มีข้อมูลครบถ้วน สมบูรณ์และทันสมัย	Data 1.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย	คน	มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 1.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศ	คน	มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 1.1.3 จำนวนที่พักแยกตามประเภท	แห่ง	มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 1.1.4 ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยว	บาท	มี	สำรวจ	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 1.1.5 รายชื่อแหล่งท่องเที่ยวทุก ประเภทในจังหวัด	แห่ง	มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
CSF 2 การกำหนดขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 2.1 จำนวนที่พัก/โรงแรมที่มี คุณภาพได้มาตรฐานในพื้นที่ จังหวัดสมุทรปราการ	Data 2.1.1 จำนวนที่พัก/ โรงแรมที่มีคุณภาพได้ มาตรฐานในพื้นที่จังหวัด สมุทรปราการ	แห่ง	ไม่มี			ที่ทำการปกครองจังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.2 ร้อยละที่เปลี่ยนแปลงของ จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัด สมุทรปราการ	Data 2.2.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัด สมุทรปราการ 3 ปีย้อนหลัง	คน	มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 2.2.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวจังหวัด สมุทรปราการ	แห่ง	มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
	KPI 2.3 ร้อยละของจำนวนบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวเทียบกับ จำนวนนักท่องเที่ยว	Data 2.3.1 จำนวนบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว	คน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 2.3.2 จำนวนนักท่องเที่ยวที่มา ท่องเที่ยวจังหวัด สมุทรปราการ	คน	มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
CSF 3 สร้างความเชื่อมั่นด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	KPI 3.1 จำนวนคดีด้านความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของ นักท่องเที่ยวจังหวัด สมุทรปราการ	Data 3.1.1 จำนวนคดีด้านความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของ นักท่องเที่ยวจังหวัด สมุทรปราการ	เรื่อง	มี	รายงาน	ปี	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
CSF 4 การสร้างการมีส่วนร่วมของ ชุมชน	KPI 4.1 จำนวนครั้งของโครงการจัด ประชุมชี้แจงกับชุมชนในเขต พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนครั้งของโครงการจัด ประชุมชี้แจงกับชุมชนในเขต พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 4.2 จำนวนครั้งของ โครงการจัดประชุมชี้แจงกับ ร้านค้าชุมชนในเขตพื้นที่แหล่ง ท่องเที่ยว	Data 4.2.1 จำนวนครั้งของโครงการจัด ประชุมชี้แจงกับร้านค้าชุมชน ในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
VC2 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร							
CSF 5 พัฒนามาตรฐานแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	KPI 5.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ ได้รับใบอนุญาตเป็น มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยวและมี ความรู้รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีของจังหวัดและ สามารถถ่ายทอดเป็น ภาษาต่างประเทศได้หลาย ภาษา	Data 5.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ที่ได้รับใบอนุญาตเป็น มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์กรรมการ ท่องเที่ยว/ สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 5.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ ได้รับการอบรม/พัฒนาให้มี ความรู้รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีของจังหวัดและ สามารถถ่ายทอดเป็น ภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา	คน	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์กรรมการ ท่องเที่ยว/ สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 5.1.3 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ ได้รับการอบรม/พัฒนาให้มี ความรู้รอบรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ มัคคุเทศก์	คน	ไม่มี	ทะเบียน	ปี	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์กรรมการ ท่องเที่ยว/ สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของ ชุมชนผู้ประกอบการด้าน ท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	KPI 6.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรมผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว	Data 6.1.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรมผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว	กลุ่ม	ไม่มี	ทะเบียน	ปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
VC3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 7 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	KPI 7.1 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละออง ขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกิน มาตรฐาน	Data 7.1.1 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละออง ขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกิน มาตรฐาน	วัน	มี	รายงาน	ปี	กรมควบคุมมลพิษ
CSF 8 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางถนน ภายในและระหว่างจังหวัด ป้ายบอกทาง	KPI 8.1 จำนวนแผนงาน/โครงการของ ส่วนราชการที่เสนอใน แผนพัฒนาจังหวัดเพื่อพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของจังหวัด	Data 8.1.1 จำนวนแผนงาน/โครงการของ ส่วนราชการที่เสนอใน แผนพัฒนาจังหวัดเพื่อพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของจังหวัด	แผน	มี	รายงาน	ปี	สนง. จังหวัด
	KPI 8.2 ข้อมูลถนน/เส้นทางสำคัญ ที่ใช้ในการเดินทางสู่สถานที่ ท่องเที่ยวในโครงการ One Day Trip	Data 8.2.1 ข้อมูลถนน/เส้นทางสำคัญ ที่ใช้ในการเดินทางสู่สถานที่ ท่องเที่ยวในโครงการ One Day Trip		ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 9 การจัดการปัญหาจากการ ท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกูล ขยะและมลภาวะ	KPI 9.1 อัตราการกำจัดขยะ	Data 9.1.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด ต่อเดือน	ตันต่อ เดือน	มี	ทะเบียน	ปี	กรมควบคุมมลพิษ / องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
		Data 9.1.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัด โดยเฉลี่ยต่อเดือน	ตันต่อ เดือน	ไม่มี	รายงาน	ปี	กรมควบคุมมลพิษ / องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
		Data 9.1.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับ การกำจัดอย่างถูกวิธี/ สุทธภิษณะต่อปี	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	ปี	กรมควบคุมมลพิษ / องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
CSF 10 การพัฒนาและปรับปรุง ระบบสาธารณูปโภค	KPI 10.1 อัตราการเข้าถึงไฟฟ้า	Data 10.1.1 ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	การไฟฟ้านครหลวง
	KPI 10.2 อัตราการเข้าถึงน้ำประปา	Data 10.2.1 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง น้ำประปา	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	การประปาส่วนภูมิภาค สมุทรปราการ
	KPI 10.3 อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และการเข้าถึงเครือข่าย โทรศัพท์	Data 10.3.1 อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ของประชากร	ร้อยละ	มี	ทะเบียน	ปี	บ.TOT , CAT

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC4 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว							
CSF 11 อนุรักษ์และนำเสนอ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ ของจังหวัด	KPI 11.1 จำนวนกิจกรรมท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมที่เป็น อัตลักษณ์ของจังหวัด	Data 11.1.1 จำนวนกิจกรรมท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของ จังหวัด	กิจกรรม	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/ สนง. วัฒนธรรมจังหวัด/ สนง. ปกครองท้องถิ่นจังหวัด
CSF 12 ส่งเสริมและพัฒนาให้แหล่ง ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คงความเป็นอัตลักษณ์ของ จังหวัด	KPI 12.1 จำนวนกิจกรรมการ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม	Data 12.1.1 จำนวนกิจกรรมการ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม	กิจกรรม	มี	รายงาน	ปี	สนง. ประชาสัมพันธ์จังหวัด
CSF 13 ฟื้นฟู/ปรับปรุง/พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆให้เป็น ที่ดึงดูดนอกเหนือจากแหล่ง ท่องเที่ยวหลัก	KPI 13.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ นอกเหนือจากจากแหล่ง ท่องเที่ยวหลัก	Data 13.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ นอกเหนือจากแหล่งท่องเที่ยว หลัก (เช่น สวนสุขภาพ สวนสาธารณะ เป็นต้น)	แห่ง	ไม่มี	ทะเบียน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
CSF 14 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ และน้ำดื่มสาธารณะ	KPI 14.1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวที่มี สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ ได้มาตรฐาน	Data 14.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่ม สาธารณะที่ได้มาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 14.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด ที่เปิดให้บริการนักท่องเที่ยว/ ผู้เยี่ยมชม	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
VC5 : พัฒนารูทกิจกรรมการท่องเที่ยว							
CSF 15 ส่งเสริมและพัฒนาให้ธุรกิจ ที่พัก Guest- house/ Home stay และโรงแรม ได้รับการรับรองมาตรฐาน	KPI 15.1 ร้อยละของธุรกิจที่พัก Guest- house/ Home stay และ โรงแรมได้รับการรับรอง มาตรฐาน	Data 15.1.1 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด / สนง. สถิติจังหวัด
CSF 16 ส่งเสริมและพัฒนาให้ธุรกิจ บริการที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น ร้านอาหารพื้นเมือง ร้านค้า OTOP เป็นต้น)	KPI 16.1 ร้อยละของธุรกิจบริการที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมได้รับการรับรอง มาตรฐาน (เช่น ร้านอาหาร พื้นเมือง ร้านค้า OTOP เป็นต้น)	Data 16.1.1 จำนวนร้านอาหาร ที่ได้รับการ รับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด
		Data 16.1.2 จำนวนร้านค้า OTOP ที่ได้รับ การรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. พัฒนาชุมชนจังหวัด
CSF 17 พัฒนามาตรฐานสินค้า ของฝากและของที่ระลึก ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด	KPI 17.1 จำนวนสินค้าของฝากและของ ที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของ จังหวัดได้รับการรับรอง มาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 17.1.1 จำนวนสินค้าของฝากและของ ที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของ จังหวัดได้รับการรับรอง มาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	รายการ	มี	ทะเบียน	ปี	สนง. พัฒนาชุมชนจังหวัด

ตารางที่ 33 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 17.1.2 มูลค่าการจำหน่ายสินค้าของ ฝากและของที่ระลึกที่เป็น อัตลักษณ์ของจังหวัด	บาท	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. พัฒนาชุมชนจังหวัด
VC6 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์							
CSF 18 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 18.1 จำนวนนักท่องเที่ยวและ รายได้จากการท่องเที่ยวของ จังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 18.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวของ จังหวัด	คน	มี	รายงาน	ปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 18.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวของ จังหวัด	บาท	มี	รายงาน	ปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
CSF 19 ประชาสัมพันธ์ด้านการ ท่องเที่ยว	KPI 19.1 การประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	Data 19.1.1 จำนวนเรื่องราวเชิง ประวัติศาสตร์การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมของจังหวัด	เรื่อง	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. วัฒนธรรมจังหวัด / สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 19.1.2 จำนวนครั้งของการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. ประชาสัมพันธ์จังหวัด

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า การบริการ และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักและประทับใจของนักท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 40 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 25 รายการ และที่เหลือจำนวน 15 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 34 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(4 CSFs, 7 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(4 CSFs, 7 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	25 (62.50%)	9	2	6	2	4	2
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	15 (37.50%)	4	2	3	3	1	2
รวม	40 (100%)	13	4	9	5	5	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 35

ตารางที่ 35 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 จำนวนที่พัก/โรงแรมที่มีคุณภาพได้มาตรฐานในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ	ที่ทำการปกครองจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 2.3.1 จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 4.1.1 จำนวนครั้งของโครงการจัดประชุมชี้แจงกับชุมชนในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 35 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.2.1 จำนวนครั้งของโครงการจัดประชุมชี้แจงกับร้านค้าชุมชนในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 5.1.3 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ได้รับการอบรม/พัฒนาให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาชีพมัคคุเทศก์	สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรมการท่องเที่ยว/สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 6.1.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรมผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 8.2.1 ข้อมูลถนน/เส้นทางสำคัญที่ใช้ในการเดินทางสู่สถานที่ท่องเที่ยวในโครงการ One Day Trip	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 9.1.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดโดยเฉลี่ยต่อเดือน	กรมควบคุมมลพิษ / องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 9.1.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/สุขลักษณะต่อปี	กรมควบคุมมลพิษ / องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 11.1.1 จำนวนกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/ สนง. วัฒนธรรมจังหวัด/ สนง. ปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด	
Data 13.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ นอกเหนือจากแหล่งท่องเที่ยวหลัก (เช่น สวนสุขภาพ สวนสาธารณะ เป็นต้น)	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 14.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	สนง. การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 17.1.2 มูลค่าการจำหน่ายสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด	สนง. พัฒนาชุมชนจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 19.1.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัด	สนง. วัฒนธรรมจังหวัด / สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 19.1.2 จำนวนครั้งของการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	สนง. ประชาสัมพันธ์จังหวัด	

3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
ของประชาชน โดยการพัฒนาาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามความมั่นคง

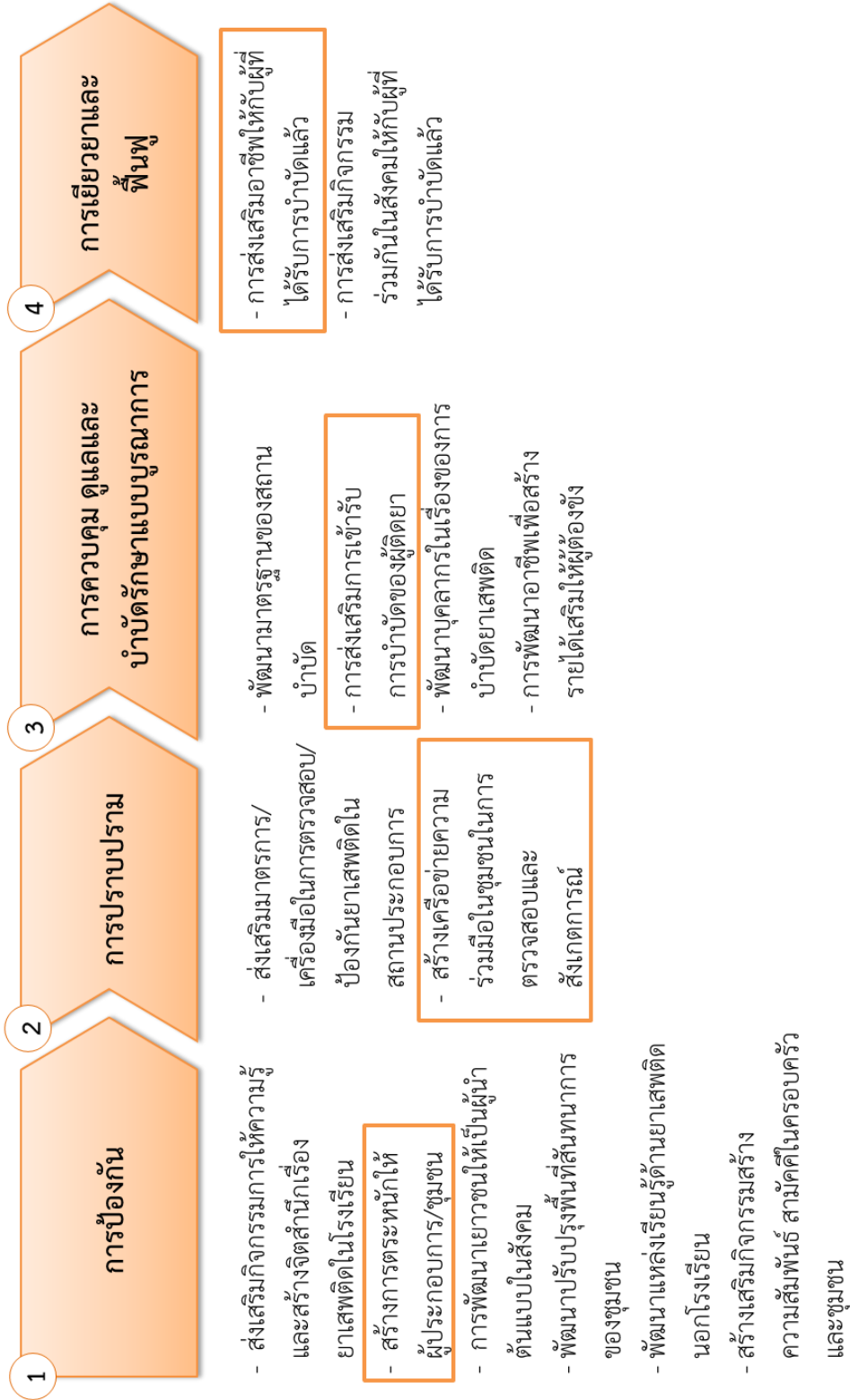
3.5.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “ยาเสพติด”

ตารางที่ 36 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และ ทรัพย์สินของประชาชน โดยการพัฒนา ระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาภัย คุกคามความมั่นคง	สังคม -> ยาเสพติด	ยาเสพติด
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดสมุทรปราการ เป็นจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร โดยมีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญและเชื่อมโยงกับหลายจังหวัด และเป็นพื้นที่ปลายทางของการค้ายาเสพติดที่ลำเลียงมาจากชายแดนภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบกับเป็นจังหวัดอุตสาหกรรม มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 2 ของภาค ประมาณ 1 ล้านคนเศษ รวมทั้งแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (พม่า ลาว กัมพูชา) และแรงงานที่อพยพย้ายถิ่นเข้ามาทำงานและพักอาศัยในพื้นที่จังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด - จากสถิติการจับกุมคดียาเสพติด มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ข้อมูลผู้เข้าบำบัดรักษา พบว่ามีแนวโน้มขึ้นลง โดยอำเภอเมืองมีผู้เข้าบำบัดรักษามากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอบางบ่อ ส่วนใหญ่ผู้ติดยาเสพติดจะเป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เรือประมง และว่างงาน ซึ่งผลจากปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรมตามมา ซึ่งดูจากข้อมูลสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มจากตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2555 ซึ่งแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

3.5.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

ตารางที่ 37 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : การป้องกัน						
CSF 1 ส่งเสริมกิจกรรมการให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกเรื่อง ยาเสพติดในโรงเรียน	KPI 1.1 กิจกรรมที่ให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึก เรื่องยาเสพติดในสถานศึกษา	Data 1.1.1 จำนวนกิจกรรมที่ให้ความรู้ และ สร้างจิตสำนึกเรื่องยาเสพติดตาม สถานศึกษา	มี	รายงาน	ปี	สนง. คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด
		Data 1.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	รายงาน	ปี	สนง. คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด
	KPI 1.2 สัดส่วนของนักเรียน ผู้ปกครอง และ เจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ที่เข้าร่วม กิจกรรมมีการตระหนักและเข้าใจใน เรื่องของยาเสพติด	Data 1.2.1 จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม มีการตระหนักและเข้าใจในเรื่องของ ยาเสพติด	มี	รายงาน	ปี	สนง. คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด
		Data 1.2.2 จำนวนผู้ปกครองที่เข้าร่วมกิจกรรม มีการตระหนักและเข้าใจในเรื่องของ ยาเสพติด	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด

ตารางที่ 37 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 1.2.3 จำนวนเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีการตระหนักและ เข้าใจในเรื่องของยาเสพติด	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด
CSF 2 สร้างการตระหนักให้กับ ผู้ประกอบการ และชุมชน	KPI 2.1 จำนวนกิจกรรมในการสร้างการรับรู้ ตามองค์กร หน่วยงาน หรือสถานที่ ชุมชน	Data 2.1.1 จำนวนกิจกรรมในการสร้างการรับรู้ ตามองค์กร หน่วยงาน หรือสถานที่ ชุมชน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. แรงงานจังหวัด
	KPI 2.2 สัดส่วนของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ใน สถานประกอบการ ที่มีการตระหนัก และรับรู้ในเรื่องของยาเสพติด	Data 2.2.1 จำนวนผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ใน สถานประกอบการ ที่มีการตระหนัก และรับรู้ในเรื่องของยาเสพติด	มี	รายงาน	ปี	สนง. แรงงานจังหวัด
CSF 3 การพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้นำ ต้นแบบในสังคม	KPI 3.1 จำนวนกิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน ต้นแบบ	Data 3.1.1 จำนวนกิจกรรมในการพัฒนา เยาวชนต้นแบบ	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด/ สนง. สาธารณสุขจังหวัด

ตารางที่ 37 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.2 จำนวนเยาวชนต้นแบบที่ได้รับการ พัฒนา	Data 3.2.1 จำนวนเยาวชนต้นแบบที่ได้รับการ พัฒนา	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน./ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด/ สนง. สาธารณสุขจังหวัด
CSF 4 พัฒนาปรับปรุงพื้นที่สันติภาพ ของชุมชน	KPI 4.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุง และพัฒนาในการเป็นพื้นที่สันติภาพ	Data 4.1.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุง และพัฒนาในการเป็นพื้นที่ สันติภาพ	ไม่มี	รายงาน	ปี	ที่ทำการปกครองจังหวัด/ สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด
	KPI 4.2 งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่	Data 4.2.1 จำนวนเงินงบประมาณในการพัฒนา พื้นที่	ไม่มี	รายงาน	ปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดแห่งชาติ
	KPI 4.3 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่	Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด
	KPI 4.4 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการในพื้นที่	Data 4.4.1 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการในพื้นที่	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด
CSF 5 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้าน ยาเสพติดนอกห้องเรียน	KPI 5.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุง และพัฒนาในการเป็นแหล่งเรียนรู้ด้าน ยาเสพติด	Data 5.1.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุง และพัฒนาในการเป็นแหล่งเรียนรู้ ด้านยาเสพติด	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด

ตารางที่ 37 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 5.2 งบประมาณในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านยาเสพติด	Data 5.2.1 จำนวนเงินงบประมาณในการพัฒนา แหล่งเรียนรู้ด้านยาเสพติด	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด
	KPI 5.3 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นใน แหล่งเรียนรู้	Data 5.3.1 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นใน แหล่งเรียนรู้	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด
	KPI 5.4 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการใน แหล่งเรียนรู้	Data 5.4.1 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการใน แหล่งเรียนรู้	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด
CSF 6 สร้างเสริมกิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ สามัคคีใน ครอบครัวและชุมชน	KPI 6.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ สามัคคีในครอบครัวและชุมชน	Data 6.1.1 จำนวนกิจกรรมกิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ สามัคคีในครอบครัว และชุมชน	มี	รายงาน	ปี	สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด
	KPI 6.2 งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	Data 6.2.1 จำนวนเงินงบประมาณที่ใช้ในการจัด กิจกรรม	มี	รายงาน	ปี	สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด
	KPI 6.3 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 6.3.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	รายงาน	ปี	สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด

ตารางที่ 37 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC2 : การปราบปราม						
CSF 7 ส่งเสริมมาตรการ / เครื่องมือในการตรวจสอบและป้องกันยาเสพติดในสถานประกอบการ	KPI 7.1 สัดส่วนของผู้ติดยาเสพติดต่อประชากรในชุมชน	Data 7.1.1 จำนวนผู้ติดยาเสพติดต่อประชากรในชุมชน	มี	รายงาน	ปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด/ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
	KPI 7.2 จำนวนคดีด้านยาเสพติดที่มีการจับกุมหรือร้องเรียนในชุมชน	Data 7.2.1 จำนวนคดีด้านยาเสพติดที่มีการจับกุมหรือร้องเรียนในชุมชน	มี	รายงาน	ปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด/ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
	KPI 7.3 งบประมาณในการสนับสนุนงานด้านการตรวจสอบและป้องกันปัญหา ยาเสพติด	Data 7.3.1 จำนวนเงินงบประมาณในการสนับสนุนงานด้านการตรวจสอบและป้องกันปัญหา ยาเสพติด	มี	รายงาน	ปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด/ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
	KPI 7.4 จำนวนด่าน/จุดตรวจยาเสพติดในชุมชน	Data 7.4.1 จำนวนด่าน/จุดตรวจยาเสพติดในชุมชน	มี	รายงาน	ปี	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด
	KPI 7.5 มูลค่าของกลางที่จับได้	Data 7.5.1 มูลค่าของกลางที่จับได้	มี	รายงาน	ปี	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด

ตารางที่ 37 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการตรวจสอบและสังเกตการณ์	KPI 8.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมส่วนท้องถิ่น จำแนกตามประเภทเครือข่าย (เช่น ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่	Data 8.1.1 จำนวนอาสาสมัครป้องกันปราบปรามอาชญากรรมส่วนท้องถิ่น จำแนกตามประเภทเครือข่าย (เช่น ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่	มี	ทะเบียน	ปี	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด/ สนง. สาธารณสุขจังหวัด
	KPI 8.2 จำนวนหน่วยงานหลักด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในชุมชน	Data 8.2.1 จำนวนหน่วยงานหลักด้านการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในชุมชน	ไม่มี	รายงาน	ปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด/ สนง.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด
	KPI 8.3 จำนวนเครือข่ายหน่วยงานพันธมิตรในการร่วมป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในชุมชนกับหน่วยงานหลัก	Data 8.3.1 จำนวนเครือข่ายหน่วยงานพันธมิตรในการร่วมป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในชุมชนกับหน่วยงานหลัก	ไม่มี			ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด/ สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด
VC3 : การควบคุม ดูแลและบำบัดรักษาแบบบูรณาการ						
CSF 9 พัฒนามาตรฐานของสถานบำบัด	KPI 9.1 จำนวนสถานบำบัดที่ได้รับรองมาตรฐาน	Data 9.1.1 จำนวนสถานบำบัดที่ได้รับรองมาตรฐาน	ไม่มี	รายงาน	ปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ/ สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด

ตารางที่ 37 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 9.2 จำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด	Data 9.2.1 จำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด	ไม่มี			สนง. สาธารณสุขจังหวัด
	KPI 9.3 สัดส่วนความพึงพอใจของผู้ที่เข้ารับการบำบัด	Data 9.3.1 ความพึงพอใจของผู้ที่เข้ารับการบำบัด	ไม่มี	รายงาน	ปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ/ สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
CSF 10 การส่งเสริมการเข้ารับการบำบัดของผู้ติดยา	KPI 10.1 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟูจำแนกตามมาตรการ (สมัครใจบำบัด บังคับบำบัด และต้องโทษ)	Data 10.1.1 จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟูจำแนกตามมาตรการ (สมัครใจบำบัด บังคับบำบัด และต้องโทษ)	มี	ทะเบียน	ปี	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ/ สนง.สาธารณสุขจังหวัด
CSF 11 พัฒนาบุคลากรในเรื่องของการบำบัดยาเสพติด	KPI 11.1 จำนวนบุคลากรของสถานบำบัด หรือสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองในเรื่องของการบำบัดดูแลผู้ติดยาเสพติดตามมาตรฐาน	Data 11.1.1 จำนวนบุคลากรของสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองในเรื่องของการบำบัดดูแลผู้ติดยาเสพติดตามมาตรฐาน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด
		Data 11.1.2 จำนวนสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองในเรื่องของการบำบัดดูแลผู้ติดยาเสพติดตามมาตรฐาน	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด

ตารางที่ 37 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 11.2 จำนวนอาสาสมัครที่ได้รับการอบรม เรื่องแนวทางการบำบัดยาเสพติด	Data 11.2.1 จำนวนอาสาสมัครที่ได้รับการอบรม เรื่องแนวทางการบำบัดยาเสพติด	มี	รายงาน	ปี	สนง. สาธารณสุขจังหวัด
CFS 12 การพัฒนาอาชีพเพื่อสร้าง รายได้เสริมให้ผู้ต้องขัง	KPI 12.1 จำนวนผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะอาชีพ	Data 12.1.1 จำนวนผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะอาชีพ	มี	รายงาน	ปี	เรือนจำกลางสมุทรปราการ
	KPI 12.2 มูลค่าการจำหน่ายสินค้า/ให้บริการ ของผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	Data 12.2.1 มูลค่าการจำหน่ายสินค้า/ให้บริการ ของผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	มี	รายงาน	ปี	เรือนจำกลางสมุทรปราการ
VC4 : การเยียวยา และฟื้นฟู						
CSF 13 การส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ที่ ได้รับการบำบัดแล้ว	KPI 13.1 จำนวนโครงการการฝึกอบรมด้าน อาชีพให้กับผู้ที่ได้รับการบำบัด	Data 13.1.1 จำนวนโครงการการฝึกอบรมด้าน อาชีพให้กับผู้ที่ได้รับการบำบัด	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด
	KPI 13.2 จำนวนผู้บำบัดที่เข้าร่วมการฝึกอบรม อาชีพ	Data 13.2.1 จำนวนผู้บำบัดที่เข้าร่วมการ ฝึกอบรมอาชีพ	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด
CSF 14 การส่งเสริมกิจกรรมร่วมกันใน สังคมให้กับผู้ที่ได้รับการบำบัด แล้ว	KPI 14.1 จำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับการ สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ที่ได้รับ การบำบัดกับผู้ที่อยู่ในสังคม	Data 14.1.1 จำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับการ สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ที่ได้รับ การบำบัดกับผู้ที่อยู่ในสังคม	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด

ตารางที่ 37 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 14.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 14.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด
	KPI 14.3 สัดส่วนของผู้ที่ได้รับการบำบัดต่อ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด	Data 14.3.1 ผู้ที่ได้รับการบำบัดที่เข้าร่วมกิจกรรม	ไม่มี	รายงาน	ปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด

3.5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการพัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามความมั่นคง ประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “ยาเสพติด” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 42 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 17 รายการ และที่เหลือจำนวน 25 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 38 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(6 CSFs, 17 KPIs)	(2 CSFs, 8 KPIs)	(4 CSFs, 8 KPIs)	(2 CSFs, 5 KPIs)
1 รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	17 (40.48%)	7	6	4	-
2 รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-
3 รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	25 (59.52%)	13	2	5	5
รวม	42 (100%)	20	8	9	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 39

ตารางที่ 39 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.2 จำนวนผู้ปกครองที่เข้าร่วมกิจกรรมมีการตระหนักและเข้าใจในเรื่องของยาเสพติด	สนง. คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.2.3 จำนวนเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีการตระหนักและเข้าใจในเรื่องของยาเสพติด	สนง. คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	

ตารางที่ 39 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 จำนวนกิจกรรมในการสร้างการรับรู้ตามองค์กรหน่วยงาน หรือสถานที่ชุมชน	สนง. แรงงานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 3.1.1 จำนวนกิจกรรมในการพัฒนาเยาวชนต้นแบบ	สนง. คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 3.2.1 จำนวนเยาวชนต้นแบบที่ได้รับการพัฒนา	สนง. คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน/ สนง. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 4.1.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาในการเป็นพื้นที่สันติภาพ	ที่ทำการปกครองจังหวัด/ สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 4.2.1 จำนวนเงินงบประมาณในการพัฒนาพื้นที่	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ	
Data 4.3.1 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่	สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 4.4.1 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการในพื้นที่	สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด	
Data 5.1.1 จำนวนสถานที่ที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาในการเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านยาเสพติด	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 5.2.1 จำนวนเงินงบประมาณในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านยาเสพติด	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 5.3.1 จำนวนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแหล่งเรียนรู้	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 5.4.1 จำนวนคนที่เข้ามาใช้บริการในแหล่งเรียนรู้	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 8.2.1 จำนวนหน่วยงานหลักด้านการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในชุมชน	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ/ สถานีตำรวจภูธรจังหวัด/ สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด	

ตารางที่ 39 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ยาเสพติด” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 8.3.1 จำนวนเครือข่าย หน่วยงานพันธมิตรในการร่วม ป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด ในชุมชนกับหน่วยงานหลัก	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดแห่งชาติ/ สนง. ส่งเสริมการปกครองส่วน ท้องถิ่นจังหวัด	
Data 9.1.1 จำนวนสถานบำบัดที่ได้ รับรองมาตรฐาน	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดแห่งชาติ/ สนง. ส่งเสริมการปกครองส่วน ท้องถิ่นจังหวัด	
Data 9.2.1 จำนวนผู้ติดยาเสพติดที่ เข้ารับการบำบัดในสถานบำบัด	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 9.3.1 ความพึงพอใจของผู้ที่ เข้ารับการบำบัด	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดแห่งชาติ/ สนง. ส่งเสริมการปกครองส่วน ท้องถิ่นจังหวัด	
Data 11.1.1 จำนวนบุคลากรของ สถานบำบัดที่ได้รับการรับรองใน เรื่องของการบำบัดดูแลผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรฐาน	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 11.1.2 จำนวนสถานพยาบาล ที่ได้รับการรับรองในเรื่องของ การบำบัดดูแลผู้ติดยาเสพติดตาม มาตรฐาน	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 13.1.1 จำนวนโครงการ การฝึกอบรมด้านอาชีพให้กับ ผู้ที่ได้รับการบำบัด	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 13.2.1 จำนวนผู้บำบัดที่เข้า ร่วมการฝึกอบรมอาชีพ	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 14.1.1 จำนวนกิจกรรมที่จัด ขึ้นสำหรับการสร้างการมีส่วนร่วม ระหว่างผู้ที่ได้รับการบำบัดกับ ผู้ที่อยู่ในสังคม	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 14.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วม กิจกรรม	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
Data 14.3.1 ผู้ที่ได้รับการบำบัดที่ เข้าร่วมกิจกรรม	สนง. สาธารณสุขจังหวัด	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

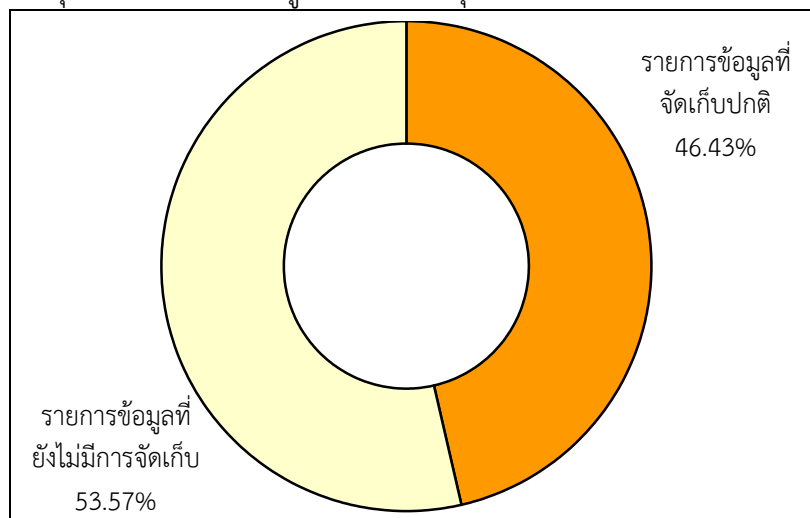
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีความศักยภาพ เพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียนโดยพัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 28 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 46.43
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 53.57

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

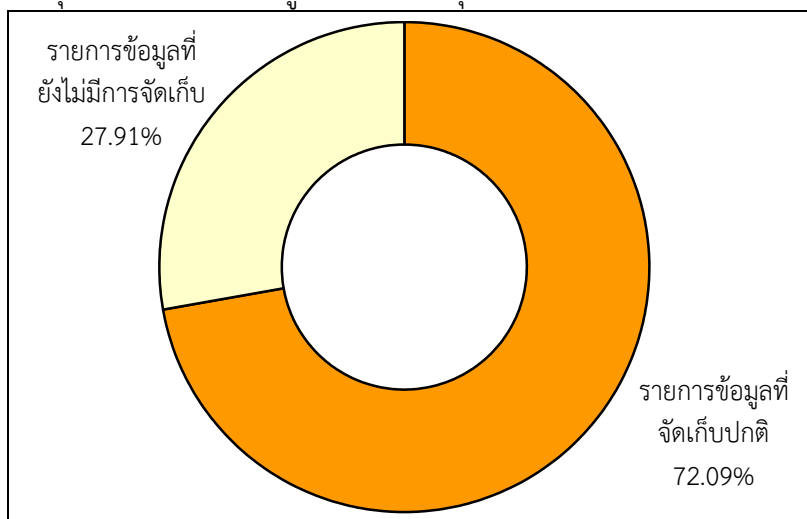

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณูปโภคให้เพียงพอ เท่าเทียมและทั่วถึง โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 43 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 31 รายการ คิดเป็นร้อยละ 72.09

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 12 รายการ คิดเป็นร้อยละ 27.91

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

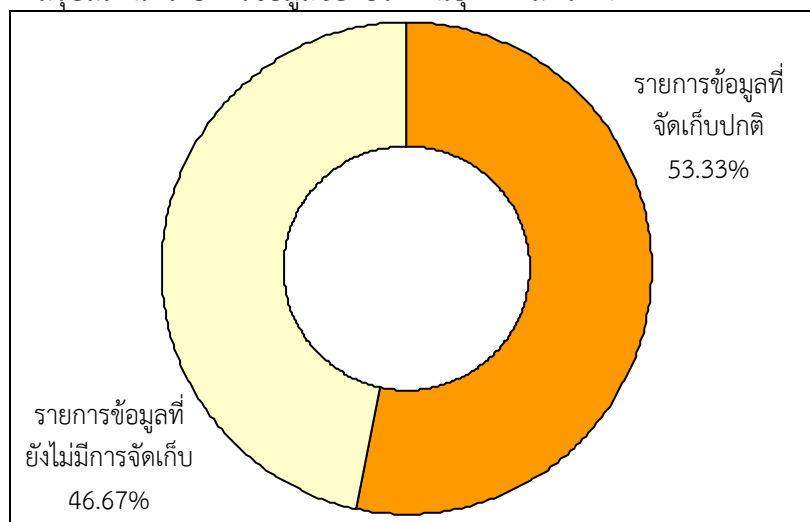
4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมระบบ Logistics สู่ประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาการบริหารจัดการ และปรับปรุงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การขนส่ง และกระจายสินค้า (Logistics)” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 30 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูล ตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 16 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 53.33

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 14 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 46.67

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

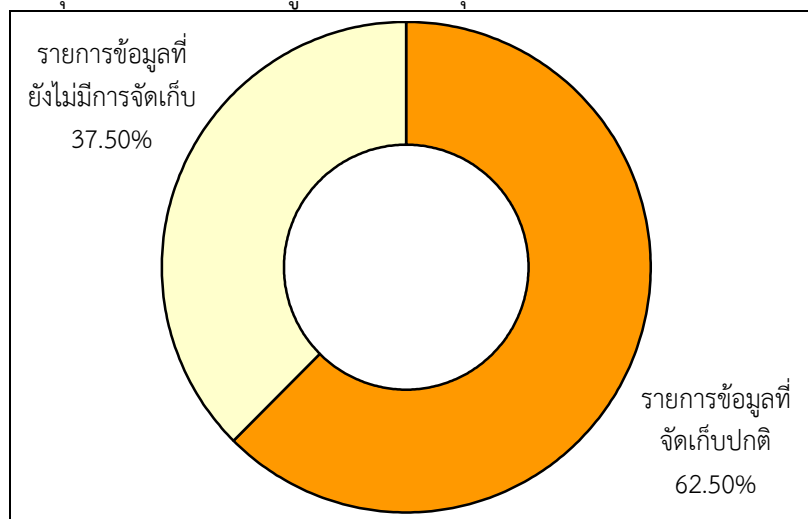

4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า การบริการ และประชาสัมพันธ์ ให้เป็นที่รู้จักและประทับใจของนักท่องเที่ยว โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 40 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการ ข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 25 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 62.50

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 15 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 37.50

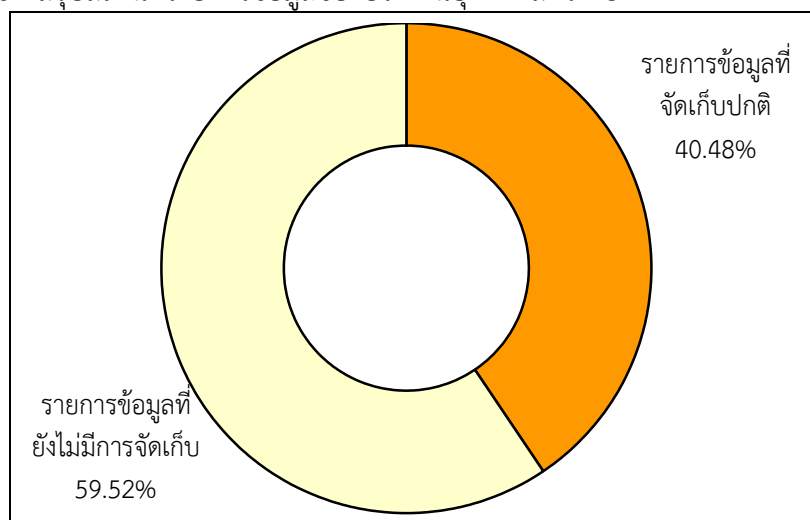
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.1.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการพัฒนาาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ความมั่นคง โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ยาเสพติด” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 42 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 17 รายการ คิดเป็นร้อยละ 40.48
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 25 รายการ คิดเป็นร้อยละ 59.52

แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม
“อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” จังหวัดสมุทรปราการ

กลไก/การบริหารจัดการ

- จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญ และจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยเดือนละครั้งหรือสองเดือนครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานซึ่งอาจจะจัดตั้งตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด หรือจัดตั้งตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดที่แบ่งออกเป็น 3 ด้านหลัก คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อมีหน้าที่ในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด เพื่อที่จังหวัดจะได้นำใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย / ยุทธศาสตร์ของจังหวัดต่อไป

- ในอนาคต การจัดทำข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด ต้องเป็นเรื่องที่ทุกหน่วยงานในจังหวัดจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน จึงควรที่จะต้องมีการสร้างกลไกการดำเนินการที่เป็นระบบ ที่ทุกหน่วยงานจะเป็นเจ้าภาพร่วมกันในการจัดทำข้อมูล โดยอาจอิงกับระเบียบของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (กนจ.) ที่คณะกรรมการการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) สามารถจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาได้ ดังนั้น กบจ. จึงอาจจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อรับผิดชอบงานด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศของจังหวัด โดยให้สำนักงานจังหวัดกับสำนักงานสถิติจังหวัดเป็นฝ่ายเลขานุการร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดเอกภาพในการดำเนินการ และสร้างความมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงาน/ทุกภาคส่วนในจังหวัด

- สำหรับการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสมุทรปราการนั้น เนื่องจากข้อมูลด้านนี้จะมาจากการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทาง หลักการในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภาคอุตสาหกรรม และจากหน่วยงานภาคเอกชน ซึ่งเป็นผู้ประกอบการและเป็นเจ้าของข้อมูลบางส่วน ดังนั้นการที่หน่วยงานภาคเอกชน เช่น การนิคมอุตสาหกรรม ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการสถิติจังหวัดสมุทรปราการ จะทำให้การดำเนินการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นด้านนี้ได้เป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ นอกจากนี้ควรให้หน่วยงานภาคเอกชนได้เข้ามาเป็นคณะทำงานในประเด็นยุทธศาสตร์นี้ด้วย เพื่อที่จะได้มีการประสานความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลในทุกระดับต่อไป

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร และงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจังหวัดและหน่วยงานหลักควรเป็นผู้รับผิดชอบให้การสนับสนุนในเรื่องนี้

การพัฒนาการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านสิ่งแวดล้อม “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 28 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูลแยกเป็นข้อมูลที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ (มีข้อมูลต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 ปี) จำนวน 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 46.43 และข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 53.57 ซึ่งการพัฒนาการจัดทำข้อมูลนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติในส่วนที่ยังไม่มีการจัดเก็บซึ่งเป็นข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) ให้มีการจัดเก็บที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

- ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) ด้านสิ่งแวดล้อม “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” เกิดจากหลายสาเหตุ สรุปได้ดังนี้

- เป็นรายการข้อมูลที่ระบุว่าหน่วยงานรับผิดชอบแต่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 15 รายการ ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและ การพัฒนาระบบ กำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม ประเมินผล ซึ่งการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าว อาจมีสาเหตุมาจาก หน่วยงานผู้รับผิดชอบยังให้ความสำคัญกับการจัดเก็บและใช้ข้อมูลเหล่านั้นน้อยเกินไป กิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้ยังไม่ได้มีการดำเนินการทำให้ไม่มีข้อมูลที่จะจัดเก็บ ข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะโรงงานที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ทำให้ยากต่อการจัดเก็บข้อมูล หรือ ขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนในการในการจัดเก็บข้อมูล

แนวทางการพัฒนา

1. สำหรับรายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล และรายการข้อมูลที่ไม่มีความหมายในการจัดเก็บข้อมูลนั้น จังหวัดควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้กลไกคณะทำงานที่จะจัดตั้งหรือที่ได้จัดตั้งขึ้นแล้ว ที่รับผิดชอบประเด็นยุทธศาสตร์นี้ ร่วมพิจารณากำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละรายการให้ชัดเจน กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ

2. สำหรับรายการข้อมูลซึ่งผู้ประกอบการเป็นเจ้าของข้อมูลนั้น การดำเนินการในระยะแรก หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องประสานและขอความร่วมมือกับผู้ประกอบการซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลโดยตรง โดยที่จังหวัดสมุทรปราการได้แต่งตั้งหน่วยงานภาคเอกชน เช่น นิคมอุตสาหกรรม ฯลฯ เป็นคณะกรรมการสถิติจังหวัด จึงอาจใช้ช่องทางการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด ที่จะขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาคเอกชนในการเป็นภาคีเครือข่ายให้กับจังหวัดในการจัดหา/จัดเก็บข้อมูลในส่วนของภาคเอกชนต่อไป

3. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

3.1 มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานของจังหวัดขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ถูกต้องชัดเจน มีการบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/จังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

3.2 กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูล โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบเพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

3.3 พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดคำนิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

3.4 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

3.5 ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพข้อมูลจังหวัดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้น มาใช้ในการตัดสินใจดำเนินการในเรื่องต่างๆ ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน /สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของจังหวัด และเป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน มุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของจังหวัดในด้านต่างๆ ให้เทียบเคียงกับระดับประเทศ ดังนั้นข้อมูลของจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจจึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดที่กำหนดให้ “อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” เป็นประเด็นปัญหาสำคัญ ที่จังหวัดจะต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนางานทางด้านนี้ให้มีผลออกมาอย่างเป็นรูปธรรม จังหวัดจึงควรมีข้อมูลด้านอุตสาหกรรม/สิ่งแวดล้อมในระดับประเทศจากหน่วยงานหลัก ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการวางยุทธศาสตร์ด้านนี้ของจังหวัดด้วย สำหรับการดำเนินการในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้ จะเป็นการพิจารณาจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ก่อน เพื่อให้จังหวัดได้รับทราบข้อมูล/ศักยภาพภายในจังหวัดของตน ในระยะต่อไปจังหวัดควรใช้กลไกคณะทำงานที่จะจัดตั้งหรือที่ได้จัดตั้งขึ้นแล้ว ทำหน้าที่พิจารณาเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญในระดับประเทศกับข้อมูลจังหวัด เพื่อที่จังหวัดจะได้มีข้อมูลที่ครบถ้วนในทุกระดับที่จะใช้ในการตัดสินใจดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดในด้านนี้ต่อไป

ทั้งนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนา แทนการตัดสินใจด้วยประสบการณ์ ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด

ตารางที่ 40 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การจัดทำนิยาม คู่มือและระบบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูล	คณะทำงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำระบบการกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ 												
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคณะทำงานและบุคลากรในการดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล 												

ตารางที่ 40 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด	สำนักงานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี 												
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคณะทำงานและบุคลากรในการดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล 												

ตารางที่ 40 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด	สำนักงานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี 												

บรรณานุกรม

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ”
การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่าง
ยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานเลขาธิการ กบจ.สป., สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ
4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561).

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้นกประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

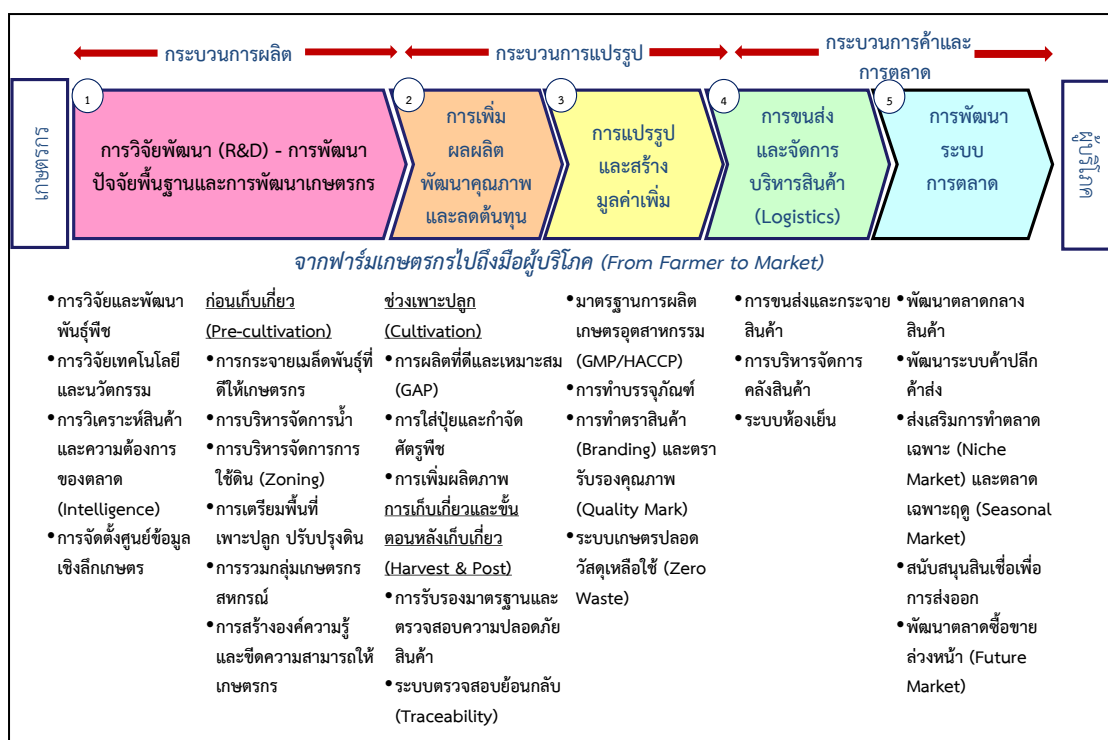
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุมูลค่าสัมพัทธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกระบบน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

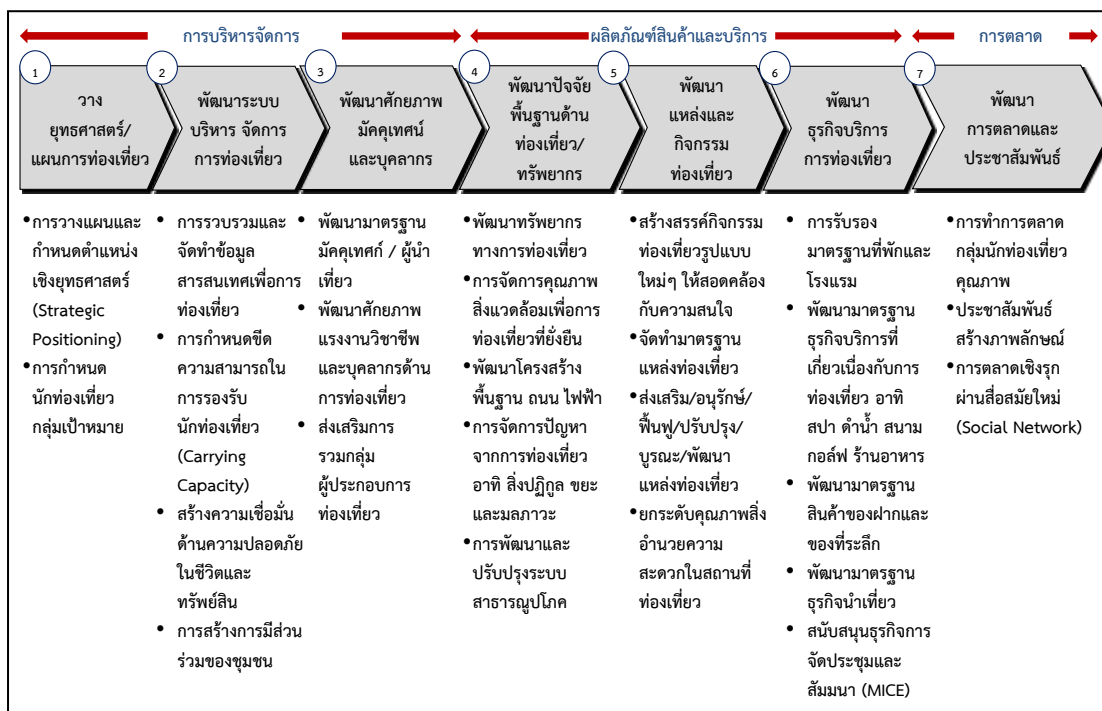
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

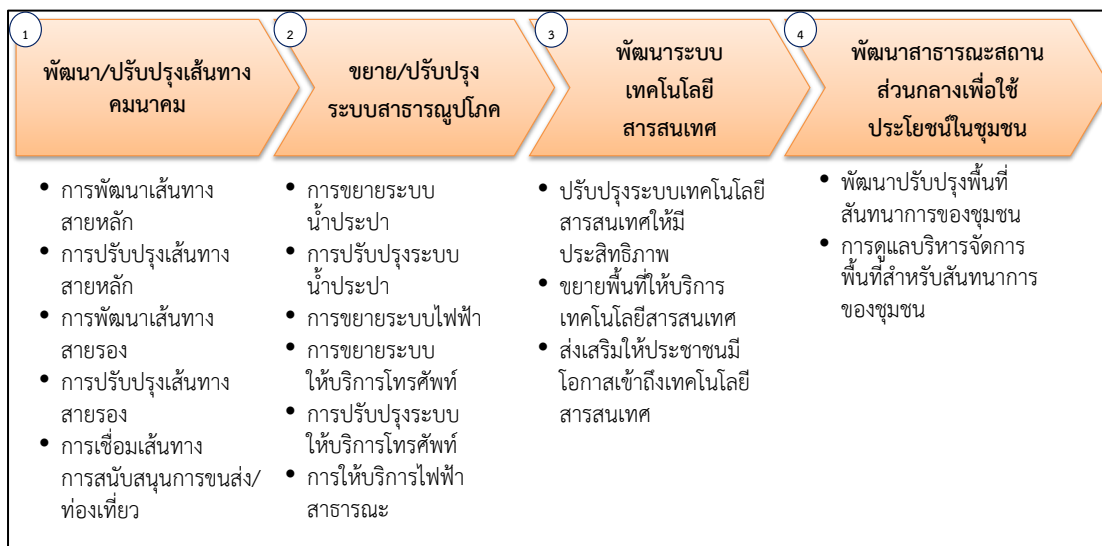
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

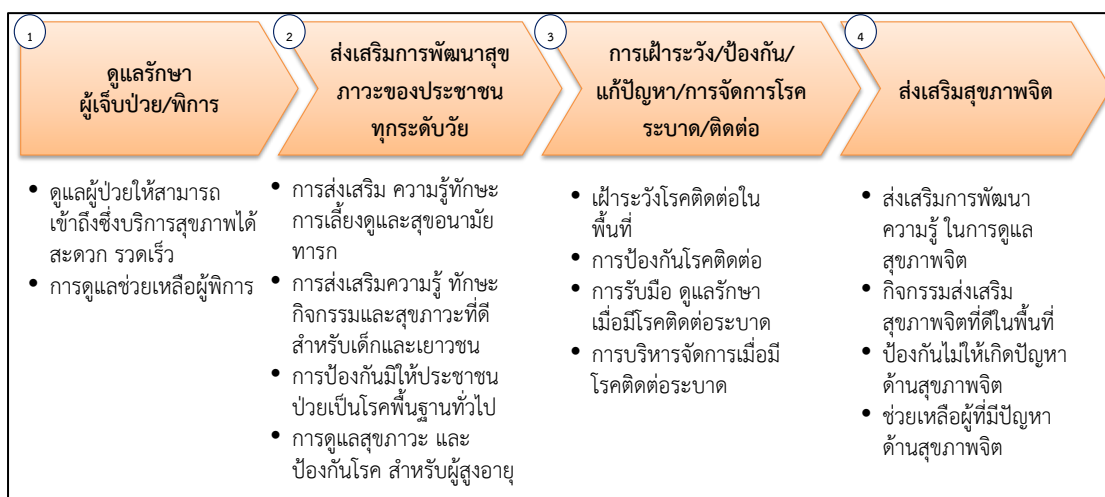
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

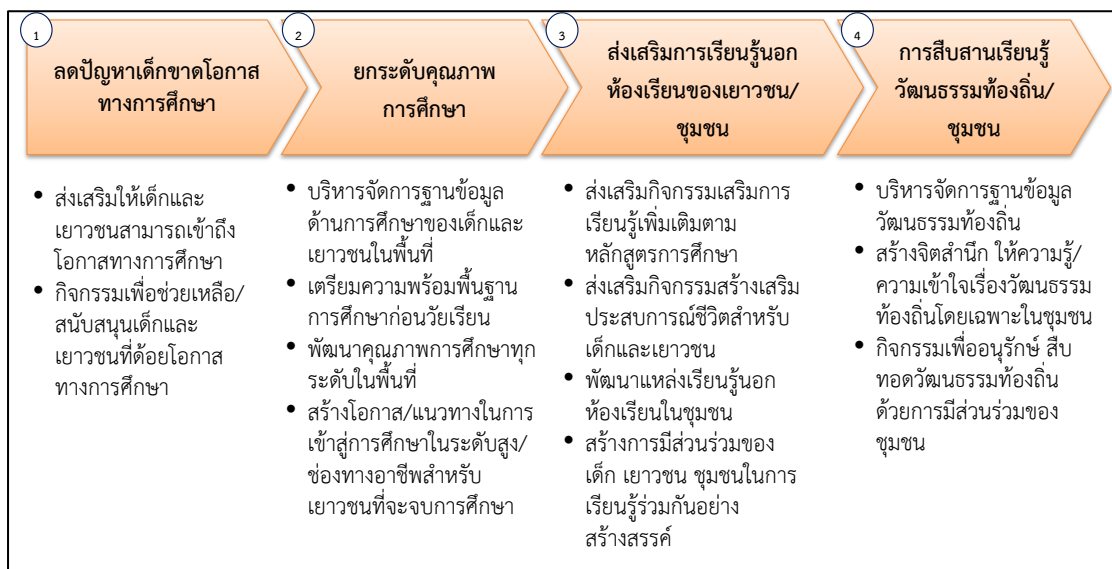
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกละเอียดที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

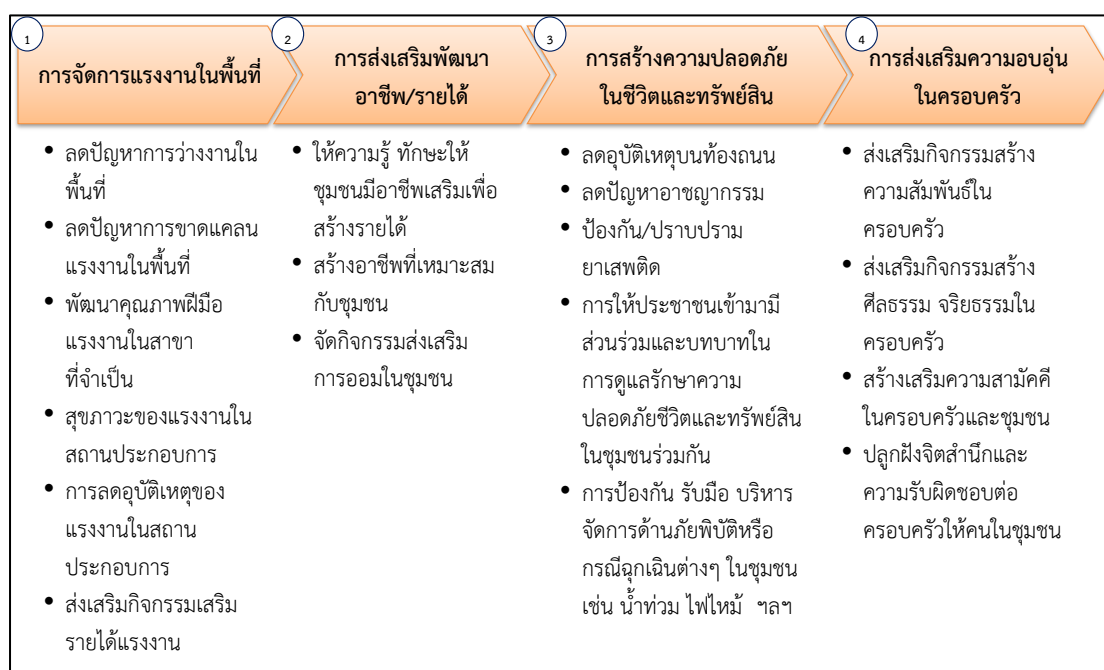
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เฝ้าระวังการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

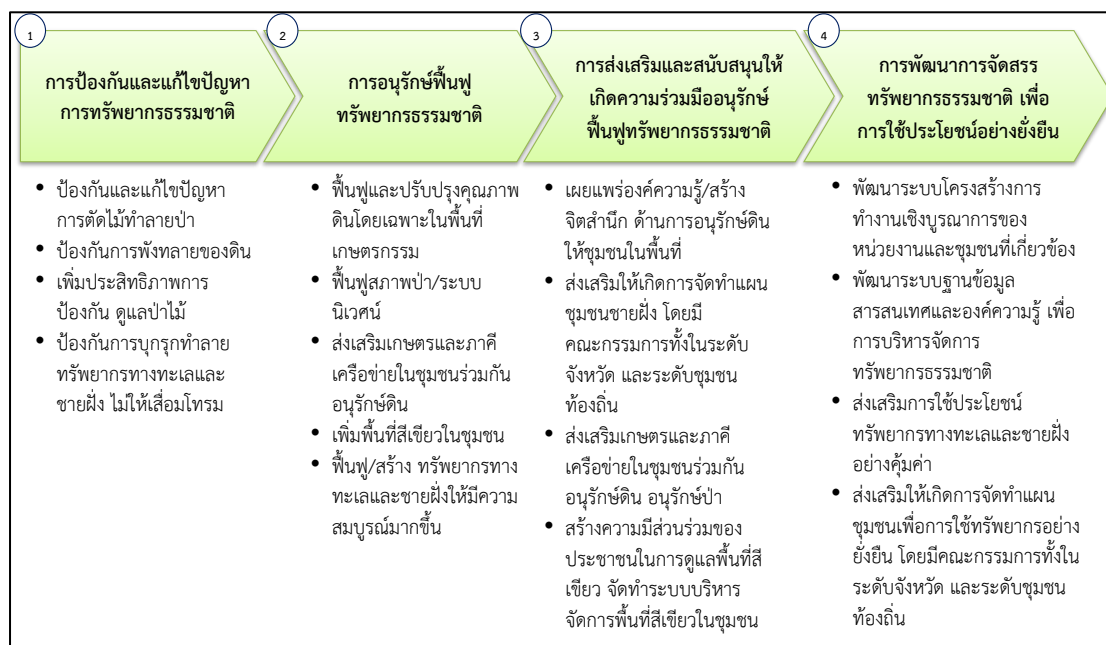
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

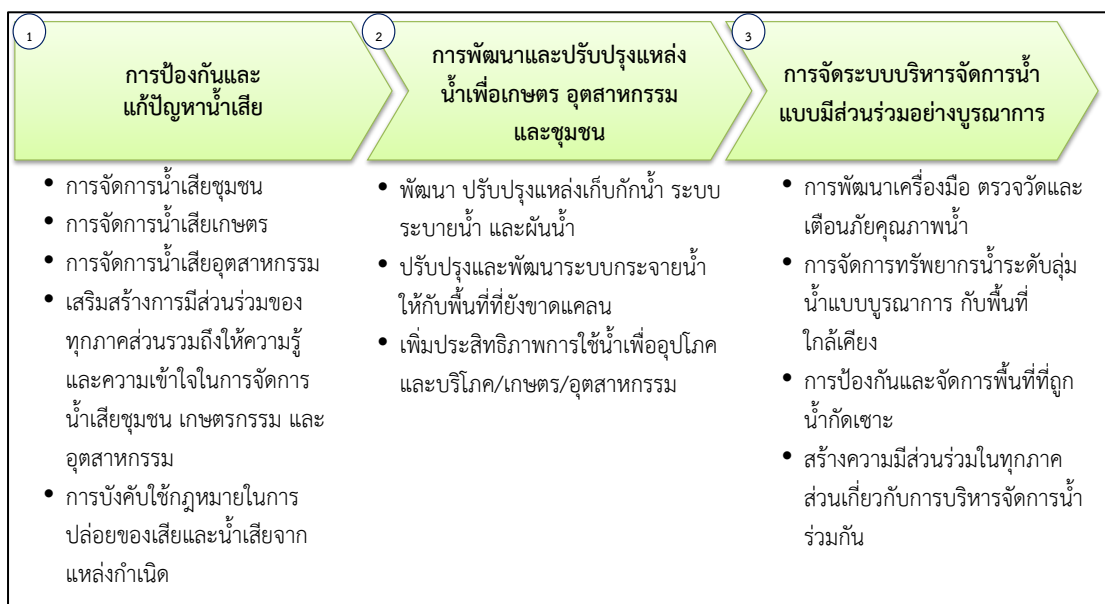
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

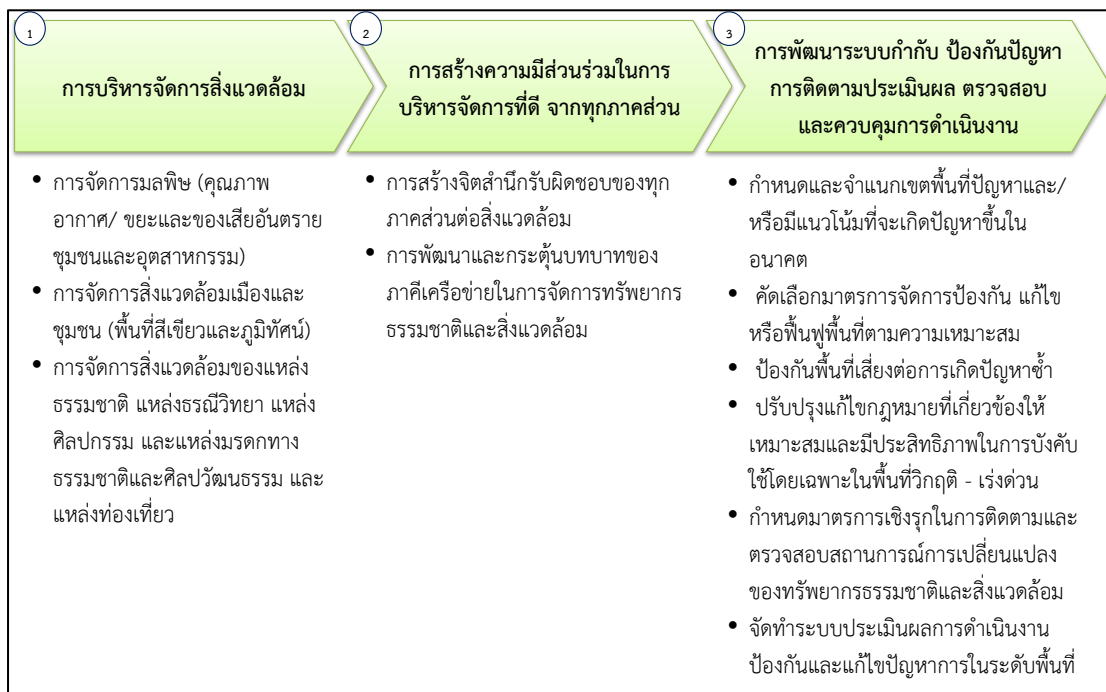
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมื้อหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือโดยไม่ไ้ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

